

KDO JEST MELCHISEDECH?

Skloňme své hlavy k modlitbě.

Drahý nebeský Otče, slyšíme píseň “*Jenom MU věř*”, která nás učí, že to je vše, co musíme učinit pro to, abychom zdědili všechna zaslíbení Boží, jen jim věřit. Neboť stojí napsáno: “Všechny věci jsou možné pro ty, kdož věří.” Tak voláme, jako ten muž, jehož dítě bylo epi-leptické: “Pane, já věřím! Pomoz mé nedověře”!

² Děkujeme TI za Tvou velkou moc, za ta velká zjevení Sebe sama nám, v těchto posledních dnech. Naše srdce se stává šťastnější a radostnější, když víme, že jsme se dostali do styku s živoucím Bohem, který to dokazuje fyzickými, hmotnými důkazy jak to činil v minulých dobách a jak to zaslíbil pro tento den. Jsme TI tak vděční, náš Bože. V tento temný den, kdy nikdo neví, kterou cestou jít, jsme tak rádi, že jsme našli bezpečnou zonu, útočiště.

³ Požehnej nám dnes večer, Pane, když mluvíme Tvé Slovo. A zaslíbení, jež jsi nám dal, ať živíme v našich srdcích, opatrujeme je s úctou a strážíme je se skutečně božskou disciplínou. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

⁴ (Někdo hovoří k bratru Branhamovi-po-známka). Oběť lásky? Neměli by-neměli by toto dělat. Kdo to udělal? Ty jsi tím vinen? Dostal jsem se k manažerovi. Řekl, že vzal tu oběť lásky pro mne. Neměl to dělat. Já si toho vážím, Bůh to ví, ale já - já na to nikdy nepřistoupím. Děkuji ti. Nech ti Pán požehná. Udělám co bude v mých silách. Použiji to pro misijní práci v cizině, neboť budu vědět, že to půjde pro království Boží. A je-li to vůle Pána, vezmu to já sám do těch krajin, přijmu to, abych nesl to stejné evangelium, do kterého jste vy byli uvedeni, předurčení, poslouchající ho tento týden, pak budu vědět, že s tím bylo naloženo tak, jak jste v to uvěřili. Pán mi při tom pomoz.

⁵ Jsem velmi vděčný za tu velkou účast v tomto týdnu a za všechny vás, kteří jste se mnou dnes večer navázali spojení telefonicky. A jsme vděční jednomu každému z vás.

⁶ Billy mi dnes ráno řekl: “Tatínku, kdybys se mnou přišel dnes ráno, časně, hned po rozednění a zůstal stát poblíž těchto míst a viděl bys matky krmící své děti v autě, ty chudáky v dešti, čekající na to, až se otevřou dveře!” Vidíte, jaký bych byl pokrytec, kdybych vám tu povídal něco jiného než Pravdu? To bych byl opravdu mizerný dareba. Mnohdy musím zranit i ublížit, ale ne proto, že bych chtěl, to proto, že. . . To nejsem já, kdo ubližuje. To je Pravda, která zraňuje. A já - já. . . Ale já věřím, že je to důvodem, proč přicházíte, neboť já jsem k vám

naprosto upřímný a dělám vše pro to, abych vám pomohl. Pán pomůže jednomu každému z vás.

⁷ A nyní chci poděkovat lidem za jejich pěknou spolupráci, též lidem zde z města, kteří nám dovolili pronajmout tuto školní budovu, toto auditorium a tělocvičnu. A chtěl bych poděkovat pořadatelům, pokud jsou zde. A také chci poděkovat Houstonu Colvinovi, správci, za jeho pěknou spolupráci, za to, že nám pomohl toto získat a za to, že je s námi každý večer.

⁸ Děkujeme Jeffersonvillské policii za to, že se zde objevila a přihlíží, a to za skutečně nepatrný poplatek. Myslím asi 2 dolary za hodinu za to, že sem byla poslána za určitým úkolem, aby dohlížela nad parkováním aut, nad tím, aby se zde nic nestalo a vše bylo v pořádku. Jsme za to vděční těmto lidem. A též technikovi, tu u pultu, též jsem si jej všiml. A jsme skutečně vděční vám všem, kdož jste pomáhali.

⁹ Děkuji jednomu každému z vás za vaše dary. Billy mi dnes odpoledne přinesl dárek, mnoho dárků, krabic, sladkostí a podobně. A jeden z nich byla ta blahoslavenství z kázání na hoře, s obrázkem Krista, kázání na hoře. A je to skutečně překrásné. Opravdu vám děkuji. Tolik věcí, nevím, jak vám mám za to poděkovat. A pak také za vaši - vaši podporu, financování shromáždění. Opravdu si toho vážíme, z celého svého srdce. Pán bohatě žehnej každému z vás.

¹⁰ Billy říkal, že zde už bylo během toho času mnoho lidí, kteří mne žádali o osobní roz-mluvu. A mnoho s malými dětmi prosilo o požehnání. Ó, jak rád bych to učinil!

Ale vy chápete: když přicházím v tento čas, je to tak naléhavé. Musím vpravdě setrvatvat po celý čas ve studiu, ve Slově a modlitbách, kvůli těmto poselstvím. Hledte, ona nejsou . . . jsou - jsou pro nás neobyčejná, neboť jde o nalézání vůle Boží a posléze vyjádření těchto věcí. Vše musí souhlasit a my musíme Boha o to prosit, aby nám to otevřel.

¹¹ Je-li to vůle Pána, brzy se znovu vrátíme, jakmile se takový den naskytne. Učinil jsem návrh, nebo - nebo řekl jsem něco o velikonocích. Musím si to ale raději ještě ověřit, neboť mám dojem, že v té době mám termín v Kalifornii. Pak by to nevyšlo. Ať je to jak chce, jakmile se znovu vrátíme do modlitebny, pošleme vám ze sboru lístek a uvedeme datum a hodinu. Pak budu, možná, v tomto čase, znovu . . .

¹² Nemám nyní vůbec čas, abych se modlil za nemocné. V žádné bohoslužbě jsme lidi nevolali dopředu a nemodlili se za ně. Poslali jsme je pryč. A naši bratři tu kázali, bratr Lee Vayle a bratr . . . Tito ostatní bratři kázali a modlili se za nemocné a křtili vodním křtem a nechávali mě o samotě se Slovem. Děkujeme těmto mužům. Vykonali dobrou a galantní práci.

¹³ Je zde tolik přátel, s nimiž bych se chtěl setkat. Dívám se a tam vidím Johna a Earla. A tamhle je Dr. Lee Vayle, jeden z

manažerů těchto shromáždění. Bratr Roy Borders. Neměl jsem ani příležitost stisknout si s nimi ruku. Myslím na své přátelé z Kentucky a okolí, a též na přátelé kazatelé. Jak rád bych si a nimi potřásl rukou! Nedávno jsem si tu všiml bratra Blaira. Mnoho těchto mužů, které miluji, bylo na mnoha shromážděních, a ani jsem jim nemohl podat ruku. Snažím se. . . . Není to proto, že bych to nechtěl udělat; je to proto, že na to nemám čas a jsem stále ve spěchu.

¹⁴ Požehnání dětí, samozřejmě. Můj vlastní syn, můj malý vnuček, měl být v tomto shromáždění požehnan. Neměl jsem k tomu čas; malý David. Jsem děda, teď dvojnásobný. Jestliže pán May je dnes večer zde, vypadá to, že tu hůlku, kterou mi daroval, budu už brzy používat.

¹⁵ Řekl jsem Billymu: “Bible sice říká: Plodte a množte se a naplňte zemi, ale celá tato odpovědnost přece nebyla kladena pouze na tebe.” A tato vnučata přicházejí rychle po sobě.

Vzpomínáte, moje snacha byla zpočátku neplodná. Nemohla mít děti. A jednoho dne, když jsem odcházel na shromáždění, promluvil ke mně Pán a řekl: “Loyce, porodíš syna. Pán tě požehnal. Tvá ženská nemoc je pryč.” Za devět měsíců se narodil malý Paul.

¹⁶ Dva měsíce před tím, než toto dítě přišlo na scénu seděl jsem jednoho rána u stolu, jedl snídani, a Loyce a Billy seděli naproti mně. A já jsem spatřil Loyce krmící malé di-tě v růžové. . . . nebo v modré zavinovače. A Billy seděl v rohu, krmíc malého Paula. Řekl jsem: “Billy, právě jsem měl vidění. Loyce krmila děcko zabalené v modré zavinovače.”

On řekl: “Takže z mého výletu na hon nebude nic. Má totiž být přesně za 9 měsíců.”

Za 11 měsíců se narodil malý David. A ještě jsem nebyl schopen ho Pánu posvětit. A bude se to moci stát teprve až se zase vrátíme. Vidíte tedy, jaké to je.

¹⁷ Jak já miluji lidi a obecnství s nimi! Naši bratři se modlí za nemocné a já vím, že úspěšně. Každý večer jsme se modlili za nemocné, vkládaje ruce jeden na druhého my všichni spolu, tím a takovým způsobem měli k tomu příležitost. Ale možná, bude-li to vůle Boží. . . . Poznamenám to na lístku, když ho budeme posílat. Až se vrátíme, chtěl bych asi 2 nebo 3 dny věnovat modlitbám za nemocné a učinit v tomto směru vše, co bude v mých silách. Nyní bych znovu rád poděkoval lidem za pomoc.

¹⁸ Nyní chci chvilku komentovat ranní Poselství. Není pochyb o tom, že jsem jej zcela nedokončil, ale myslím, že mu rozumíte. A jsem si jist, že ne. . . . že nikdy nejste schopni porozumět, co toto předsevzetí znamenalo.

¹⁹ Teď se vám to zdá velmi jednoduché. Ale vy, vy rozumíte, chápete vůbec co vlastně děláte? Zaujímáte místo Boha, abyste

vyslovovali něco. A před tím, než jsem to mohl učinit, musel jsem dostat od Boha odpověď. A ON musel sestoupit dolů, viditelně se ukázal a dal Zjevení. Proto tedy, hleďte, je to pro Církev. A pamatujte na to, že jsem řekl: “To, co jsem pověděl, je jen pro Církev!”

²⁰ Abyste měli důvěru a věděli, že to byl tentýž Bůh, co mi řekl tam, kde žádné veveryky nebyly: “Promluv, řekni, kde se mají objevit!” A stalo se to třikrát za sebou. Jestliže ON může stejným Slovem stvořit něco, co tu předtím nebylo, oč více Ono obstojí ve Dni Soudu! Vidíte? Lidé u toho byli, aby tyto věci viděli a věděli. Jak řekl Pavel ve dnech minulých. Je zde a ním člověk, který - který pocítil, jak se země otrásá; a neslyšeli hlas, ale oni - oni spatřili Ohnivý sloup.

²¹ Každopádně, když bylo po tom, měl jsem dobrý pocit; potom když spatřil jsem manželé a jejich ženy, o nichž vím, že to jsou praví křesťané, jak se navzájem objímají a pláčí.

²² Slyšte, přátelé, Bůh utvrzuje Své Slovo skrze znamení a potvrzení, aby dokázal, že je to správné, to mluvené Slovo. Pamatujte nyní, že to Světlo, jež bylo v tom Oblaku, dalo to Zjevení. Já jsem byl . . .

Moje holčička Sára mi vyprávěla, že když ony . . . Ta škola v Arizoně pohlížela vzhůru na bezoblačné nebe a pozorovala tento mystický Oblak, pohybující se záhadně nahoru a dolů, s jantarovým Ohněm hořícím v Něm. Učitel dal volno třídám, celé škole, vyvedl všechny ven a řekl: “Viděli jste někdy něco takového? Pro-hlédněte si to.”

Pamatujte, že je to stejné jantarové Světlo, jako na skále. Tak je to ten stejný Bůh, to stejné zjevení, jenž mi řekl: “Řekni jim, aby učinili toto.” A právě to jsem vám říkal dnes ráno, tak je to.

²³ Jestliže můj dobrý přítel bratr Roy Roberson, poslouchá v Tucson. Roy, pamatuješ, jak jsi měl jednoho dne vidění, když jsme stáli tam na té hoře? Přišel jsi ke mně a Oblak se nacházel tam nahore? Když jsi sestupoval dolů, věděl jsi, co ON ti řekl; a já jsem ti to řekl doma předtím? To je to, Roy. Už se víc nestrachuj, synu. Pominulo to.

²⁴ Nemůžete zkrátka pochopit, co to znamená! Je to milost. ON vás miluje. A vy milujete Jej, služte Jemu pokorně a vyzývejte Jej celý zbytek života. Buďte šťastni a žijte nadále jak jste. Jste-li šťastni, pokračujte takto. Nečiňte tedy již nikdy nic špatného. Jen jděte vpřed. Je to Boží milost.

²⁵ Nyní se chci znovu pomodlit, než vejdemo do Slova. Kolik z vás se bude modlit za mne? Chodím jen od shromáždění ke shromáždění. Budete se modlit?

Rád bych vám zazpíval krátkou píseň, všichni společně zazpíváme? než přistoupíme ke Slovu. Jen . . . abychom poznali,

že Bůh. . . Jen krátké zasvěcení. Slyšeli jste někdy tu píseň “*ON se o tebe stará?*” Či svítí slunko, či máte žal, ON se o vás stará.

²⁶ Jedna dáma jde ke klavíru. I jí bych chtěl poděkovat. Dokonce nevím, kdo ona je. Je to jedna z dcer zdejšího diakona. Skutečně. . . Dceruška bratra Wheelera. Už vyrostla. Před nedávnem to bylo malé děvčátko, které mi sedělo na klíně, a teď je z ní mladá žena. Upřímně jí děkuji, že své hudební nadání využila a nyní hraje tak krásně. Udala bys nám ton, sestro? Nyní všichni společně.

ON se o tebe stará;
ON se o tebe stará;
ať je slunko nebo mrak
ON se o tebe stará.

Líbí se vám to? Zazpívejme to znovu, všichni společně.

ON se o tebe stará,
ON se o tebe stará;
ať je slunko nebo mrak
ON se o tebe stará.

Bratře Dauche, ON to dělá též pro tebe, bratře. Miluješ Jej? (Shromáždění říká: “Amen.”)

Skloňme nyní naše hlavy.

²⁷ Drahý Milostivý Bože, touto krátkou poznámkou tu jsem chtěl lidem říci několik věcí a ještě jednou se odvolat na dnešní ráno, neboť ti lidé přišli proto, aby to slyšeli. Modlím se, Bože, abys dal lidem poznat, že Bůh miluje a pečuje. A nebyl jsem to já, kdo to dal, Pane; bylo potvrzeno, že je to pravda. Proto se modlím, drahý Bože, aby Tvá láska zůstala vždy mezi lidem. A i když se po shromáždění dnes večer rozloučíme a odejdeme do svých domovů, udržuje nás něco vroucně dohromady, Pane. Prosím, abys tyto lidi požehnal.

²⁸ Nyní, když se v modlitbě blížíme ke Slovu, blížíme se k psanému Slovu, žádáme TĚ, abys toto psané Slovo uchopil a učinil je pro nás živým dnešní večer. A až budeme dnes večer opouštět tuto budovu, abychom se rozešli a šli do svých domovů, necht' můžeme říci to samé, co řekli ti z Emaus, kteří šli celý den s Ním a přece HO nepoznali; ale když ON je v tu noc dovedl dovnitř místnosti a všechny dveře byly zavřeny, ON učinil něco, právě tak jako před Svým ukřižováním. Podle toho poznali, že opět povstal.

Učiň to opět dnes večer, Pane. Dej to, zatím co dveře jsou zavřeny a Tvoje malá skupina je zde a čeká. A Otče, až půjdeme do svých domovů, budeme říkat stejně jako oni: “Zda-li v nás naše srdce nehořelo, když ON s námi cestou mluvil!” Předáváme sebe i všechno do Tvých rukou, Pane. Učiň s námi to, co považuješ za správné. Ve jménu Ježíše. Amen.

²⁹ Nuž, pojďme nyní rychle k bohoslužbě. Tím, že nyní otevřete spolu se mnou, chcete-li, epištolu k Židům k dalšímu zjevení v Poselství. Budeme dnes večer mluvit velmi krátce, jak Pán dá. Chtěl bych číst první tři verše z knihy Židů 7,1 až 3 a pak o tom něco říci. A nevíme, co učiní Pán; to my nevíme. Jediná věc, co činíme, je prostě věřit, očekávat a modlit se. Je to tak? A věřit, že “ON způsobí, aby všechny věci sloužily k dobru těm, kdož HO milují,” neboť to tak zaslíbil.

Nebo ten Melchisedech byl král Sálema, kněz Boha nejvyššího, kterýž vyšel v cestu Abrahamovi, navracujícímu se od pobití králů, a dal jemu požehnání.

Kterémuž Abraham i desátek dal ze všeho. Kterýž nejprve vykládá se král spravedlnosti, potom pak i král Sálema, to jest král pokoje;

Čtème ještě kousek dál.

Bez otce, bez matky, bez rodu, ani počátku dnů, ani skonání života nemaje, ale připodobněn jsa Synu Božímu, zůstává knězem věčně.

³⁰ Přemýšlejte o této významné Osobě, o tom, jak významný to musí být muž. A nyní otázka zní: “Kdo je tento Muž?” Teologové měli rozličné názory. Ale od otevření sedmi Pečetí, ta tajemná kniha, která byla tak tajuplná pro nás... Podle Zjevení 10,1-7 měla být všechna tajemství napsaná v této knize a skrytá v období reformátorů, přinesena do zorného pole andělem posledního věku církve. Kolik z vás ví, že to tak je? (Shromáždění říká: “Amen”.) Je to tak, měla být přinesena. Všechna tajemství tajuplné Knihy mají být zjevena poslu církevního věku Laodieie.

³¹ Protože je v souvislosti s touto Osobou mnoho rozepří, myslím, že je na nás, abychom do tohoto tématu vnikli a zjistili, kdo je to. Existuje na Něj mnoho různých náhledů.

Jedni prohlašují: “ON je pouze mýtus. ON nebyl skutečnou osobou.”

Jiní říkají, že: “To bylo kněžství, to bylo Melchisedechovo kněžství.” To je obdobný názor, který se více přidržuje této strany, jako tito oni, jelikož říkají, že to bylo kněžství.

Nemůže to tak být, neboť ve 4. verši ono říká, že ON byl Osobou, “mužem”. Aby mohl být Osobou, musí být osobností, “člověkem”. Žádný řád, ale Osoba! Takže ON nebyl jenom kněžským řádem, ani mýtem. ON byl Osobou.

³² A ta Osoba je věčná. Jestli jste si všimli: “On neměl vůbec otce. On neměl matky. On neměl čas svého začátku, on neměl času svého konce.” Ať byl kýmkoli, je dnes večer stále živ, neboť Bible řekla, že: “Neměl ani otce, ani matky, počátek dní nebo ukončení života.” Tak by to musela být věčná osoba. Je to tak? (Shromáždění říká: “Amen”.) Věčné Osoba! Tak by to mohla

být jediná Osoba, to jest Bůh, neboť ON je Ten jediný, který je věčný. Bůh!

³³ Chtěl bych, abyste si někdy přečetli v 1.Tim.6,15-16.

Důvod, proč zastávám názor, že byl Bohem, spočívá v tom, že ON je tou jedinou Osobou, která může být nesmrtelná. Bůh přeměnil samého sebe v osobu. To je to co ON byl “bez otce, bez matky, bez začátku a konce života.”

³⁴ Zjišťujeme, že mnoho lidí z Písma učí, že tři osobnosti jsou v Božství. Tak vy nemůžete mít osobnost, aniž jste měli osobu. Člověk musí být osobou, aby mohl být osobností.

Před několika týdny přišel jeden baptistický kazatel ke mně domů a řekl: “Až budeš mít jednou čas, chtěl bych tě opravit ohledně Božství.” Vlastně mi nejprve telefonoval.

³⁵ Řekl jsem: “Mám čas hned teď, neboť chci být opraven a všechno ostatní odložím proto stranou.”

Přišel tedy a řekl: “Bratře Branhame, ty učíš, že existuje jen jeden Bůh.”

Řekl jsem: “Ano, pane.”

On řekl: “nuže” řekl, “já věřím, že je jeden Bůh, ale jeden Bůh ve třech Osobách.”

Já na to: “Pane, zopakuj to znovu.”

On pravil: “Jeden Bůh ve třech Osobách.”

³⁶ Já jsem zase řekl: “Kde jsi chodil do školy?” Vidíte? A on mi jmenoval jeden biblický seminář. Řekl jsem: “Tomu bych mohl věřit. Ty nemůžeš být osobou, aniž bys byl osobností. A jsi-li osobností, pak jsi osobností samou pro sebe. Ty jsi samostatná, individuální bytost.”

A on řekl: “Dokonce ani teologové to nemohou vysvětlit.”

Odpověděl jsem: “Je to skrze zjevení.”

Odvětil: “Zjevení nemohu přijmout.”

³⁷ Já na to: “Pak neexistuje možnost, aby se k tobě Bůh dostal, neboť to je skryto očím chytrých a opatrných a zjevováno dětem, zjevováno, zjevení, zjevováno dětem, které to ochotně přijímají, poznávají.” A řekl jsem: “Není žádné cesty, kterou by se k tobě mohl Bůh dostat; uzavíráš se před Ním.”

Celá Bible je zjevení Boží. Celá církev je postavena na zjevení Božím. Není jiné cesty, jak poznat Boha, pouze prostřednictvím zjevení. “Komu Její Syn bude zjevovat.” Zjevení; všechno je zjevení. Jestliže neuznáváš zjevení, pak jsi jen chladným teologem a není pro tebe žádné naděje.

³⁸ Nyní, nyní zjišťujeme, že tato Osoba neměla “žádného otce, žádné matky, žádný začátek ani konec života.” Byl to Bůh, *en morphe*. (Čti: morfe).

Toto slovo, které bylo použito pochází z řečtiny a znamená “změnit”. Proměnujíc sebe samého, z jedné osoby . . . Jedna osoba, to řecké slovo tam, *en morphe*, znamená . . . Bylo převzato z divadelnictví, kde jedna osoba mění svou masku, aby představovala jiný charakter.

³⁹ Jako ve škole, zrovna nedávno, než Rebeka dokončila školu, předváděli ve škole jednu Shakespearovu hru. A jeden mladý muž musel několikrát převlékat kostým, protože hrál 2 nebo 3 různé role; ale stále ta samá osoba. Jednou vystoupil jako ničema, když přišel příště, byl jiným charakterem. A řecké slovo, *en morphe*, znamená, že ON “změnil svou masku.”

⁴⁰ A to je to, co učinil Bůh. Je to stále ten samý Bůh. Bůh v podobě Otce, Ducha, Sloupu Ohně. Ten samý Bůh se stal tělem a přebýval mezi námi, *en morphe*, vzal na sebe podobu, aby mohl být viděn. A ten stejný Bůh je Duch Svatý. Otec, Syn, Svatý . . . ne 3 Bohové, 3 úřady, 3 projevy jednoho Boha.

⁴¹ Bible řekla: “Je jeden Bůh”, ne tři. Ale oni to nemohli . . . Nemůžete to jednoduše vzít a mít 3 Bohy. Nikdy byste tohle nemohli prodat Židovi. To vám říkám. On to ví lépe, on ví, že je jen jeden Bůh.

⁴² Pohleďte, je to jako sochař, on to skrývá, zahaluje. To je to, co Bůh učinil v tomto věku. Bylo to skryto. Všechny tyto věci byly skryty a mají být zjeveny v tomto věku. Bible říká, že budou zjeveny v pozdějších d'obách. Je to jako sochař, který ponechává své dílo celé zahaleno do té doby, kdy závoj sejme a tu to je.

A tak to bylo s Biblií. To bylo dílo Boží, jež bylo zahaleno. A bylo skryté od založení světa, jako sedminásobné tajemství. Bůh ale zaslíbil, že v tento den, ve věku Laodicejské církve, odejme závoj z celé věci, abychom je mohli spatřit. Jak slavná věc!

⁴³ Bůh, *en morphe*, zahalený ve Sloupu Ohně, Bůh, *en morphe*, v člověku jménem Ježíš. Bůh, *en morphe*, ve Svě Církvi. Bůh nad námi, Bůh s námi, Bůh v nás, snižování se Boha.

Tam nahoře svatý, nikdo se HO nemohl dotknout, ON sestoupil na tu horu; dokonce když by se zvíře dotklo hory, muselo zemřít.

Potom Bůh sestoupil dolů a změnil svůj stánek, přišel a bydlel mezi námi, stal se jedním z nás. “A čeho jsme se dotýkali,” říká Bible. První ep. k Timoteovi 3,16: “A v pravdě velikéť jest tajemství pobožnosti, že Bůh zjeven jest v těle, dotýkaný rukama.” Bůh jedl maso. Bůh pil vodu. Bůh spal. Bůh plakal. Byl jedním z nás. Jak nádherně je to v Bibli vypodobněno!

Byl to Bůh nad námi; Bůh s námi; nyní je to Bůh v nás, Duch Svatý. Ne třetí Osoba; ta samá Osoba!

⁴⁴ Bůh sestoupil dolů a stal se tělem a zemřel smrtí v Kristu, aby mohl očistit Církev, aby v ní mohl přebývat a mít obecnství.

Bůh miluje obecenství. Proto člověka na počátku stvořil, pro obecenství; Bůh prodlévá sám, s Cherubíny.

⁴⁵ Nyní popatřte, že ON stvořil člověka a člověk padl. Tedy sestoupil a vykoupil člověka, neboť Bůh si oblíbil, aby byl uctíván. Slovo *Bůh* znamená doslovně “předmět uctívání”.

A to, co přichází mezi nás jakožto Ohnivý Sloup, jakožto něco, co proměňuje naše srdce, to je tentýž Bůh, který pravil: “Budiz světlo!” i bylo světlo. ON je tentýž, včera, dnes i na věky.

⁴⁶ Na počátku prodléval Bůh se svými atributy o samotě, jak jsem řekl dnes ráno. To byly Jeho myšlenky. Neexistovalo nic, jen samotný Bůh, ale ON měl myšlenky.

Přesně jako velký architekt, který se ponoří do své mysli a v myšlenkách načrtne to, co vymyslel a chystá se to postavit. Stvořit muže, stvořit ON nemůže. Může pouze vzít něco, co už bylo stvořeno a zformovat to na jinou podobu, neboť Bůh je ta jedna cesta, ON jediný může stvořit. Ale představuje si to, co chce provést, a to jsou jeho myšlenky, to jsou jeho přání. Nejprve je to myšlenka, pak to vyslovuje a stává se to slovem. A slovo je. . .

⁴⁷ A když je myšlenka vyjádřena, stává se slovem. Vyjádřená myšlenka je slovem, ale nejprve to musela být myšlenka. Tak to jsou tedy Boží atributy; pak se z nich stane myšlenka, potom slovo.

⁴⁸ Všimněte si. Všichni, kdo dnes večer mají věčný život, byli již s Ním a v Ném, v Jeho myšlenkách dříve, než vůbec existoval nějaký anděl, nějaká hvězda, nějaký cherubín a vše ostatní. To jest věčné. Máte-li věčný život, vždycky jste byli. Nikoli vaše existence zde, ale váš tvar a podoba, kterou nekonečný Bůh. . .

⁴⁹ A pokud není nekonečný, pak to není Bůh. Bůh musí být nekonečný. My jsme koneční; ON je nekonečný. A ON byl všudypřítomný, vševědoucí a všemohoucí. Pokud ne, pak ON nemůže být Bohem. Zná všechny věci, všechna místa, neboť je všudypřítomný. Vševědoucnost HO činí všudypřítomným. ON je Bytost; ON není jako vítr, ON je Bytost. ON bydlí v domě. Ale to, že je vševědoucí, zná všechny věci, to HO činí všudypřítomným, neboť ON ví vše, co se chystá.

Žádná blecha nezamžiká okem, aniž by to ON nevěděl. A věděl to už předtím, než byl svět, jak často ona zamžiká očima a kolik je v ní tuku, ještě než byl vůbec svět. To je nekonečnost. My to naším rozumem nemůžeme pochopit, ale to jest Bůh. Bůh, nekonečno!

⁵⁰ A pamatujte, že vy, vaše oči, vaše postava, cokoli jste, byli jste v Jeho myšlenkách už na začátku. Vy jste pouze vyjádřením, slovem. Poté co to vymyslel, vyslovil to a nle, jste tu. Pokud to tak není, pokud jste nebyli v Jeho myšlenkách, není vůbec pro vás žádného způsobu, jak byste se tam dostali, neboť ON jest Ten, kdo dává věčný život.

⁵¹ Vzpomínáte si na to, jak jsme četli z Písma? “A tak není na tom kdo che, ani na tom, kdož běží, ale na Bohu, kterýž se smilovává!” Aby se Jeho předurčení prokázalo jako pravdivé, mohl provést volbu dříve, než počal čas. Bůh je pokud jde o volbu, suverenní. Víte o tom? Bůh je suverenní.

Kdo byl tehdy přítom, aby mu pověděl lepší způsob, jakým stvořit svět? Kdo by se mu opovážil povědět, že Svůj úkol provedl špatně?

Dokonce samotné - samotné Slovo, samo o sobě je suverenní. Dokonce zjevení je suverenní. “ON se zjeví tomu, komu se zjeví.” Právě to zjevení samo o sobě je suverenní v Bohu. Proto se lidé dotýkají věcí, dupou po nich, ničí je, aniž by věděli, co dělají. Bůh jest ve Svých skutcích suverenní.

⁵² Na počátku nalézáme Jej, Jeho atributy. Potom jste s Ním byli i vy. “Potom” je tehdy, když Kniha života vchází do zorného pole.

Ve Zjevení 13.kapitola, 8.verš, čteme: “Šelma, která přichází na zem” v těchto posledních dnech, “oklame všechny ty lidi na zemi, jichžto jména ne jsou napsaná ve knize života Beránka, toho zabitého od počátku světa.”

⁵³ Přemýšlejte o tom! Již předtím, než se Ježíš narodil, čtyřtisíce let předtím, než přišel na zem a několik tisíc let předtím, než vy jste přišli na zem; Ježíš v myšlenkách Božích zemřel za hříchy světa a Kniha života byla utvořena a vaše jméno bylo zapsáno do této knihy života, již před založením světa. To je Biblická pravda. Pohleďte, vaše jméno bylo Bohem předurčeno a zapsáno do knihy života, již před založením světa.

⁵⁴ Vy jste tam byli v Jeho attributech. Nepamatujete si to, ne, neboť jste pouze částí Jeho života. Když se stáváte synem, či dcerou Boží, jste částí Boha.

Právě tak, jako jste částí vašeho pozemského otce! To souhlasí. To jste. Muž je nositelem hemoglobinu, krve. A když se to spojí s vajíčkem, pak se stáváte částí svého otce; a vaše matka je také částí vašeho otce; takže jste všichni částí vašeho otce.

Gloria! To všechno spolu denominaci vylučuje. Ó, óh. Určitě ano. Bůh ve všem, jedině místo.

⁵⁵ Teda ten Jeho atribut. Ten atribut byl první, Bůh; atribut sám o sobě, všechno v Ném, aniž by to bylo vyjádřené. Když potom se vyjádřil druhotně, stal se ON potom Slovem. “A to slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi.”

⁵⁶ Svatý Jan, 1.kapitola, 1.verš, všimněte si, to je “na počátku.” Ale předtím byl Ten věčný! Všimněte si: “Na počátku bylo Slovo.” Když začíná čas, bylo to Slovo. Ale než to bylo Slovo, byl to atribut, myšlenka. Pak to bylo vyjádřeno výrazem: “Na počátku bylo Slovo.”

Nyní se dostáváme k Melchisedechovi. To je ta tajuplná Osoba. “Na počátku bylo Slovo, a Slovo bylo u Boha, a to Slovo

byl Bůh.” “A pak se Slovo stalo tělem a přebývalo mezi námi.” Toto nyní podržte pevně v paměti.

⁵⁷ Jeho - Jeho prvním bytím byl Duch, Bůh Nadpřirozený, v pořádku, ten velký Věčný. Za druhé, ON sám se začal formovat do těla, v *teofanii*, to je nazýváno “Slovo; tělo.” V této formě, v níž byl nazván Melchisedechem, se setkal s Abrahamem. Byl ve formě teofanie. Nyní se tím budeme za několik minut zabývat a dokážeme to, dá-li Pán. ON byl Slovem.

⁵⁸ Teofanie je něco, co nemůžete vidět. Mohlo by to tu být právě teď a přesto to nemůžete nevidět.

Je to přesně jako s televizí. Je to z jiné dimenze (rozměru). Televize; lidé se nyní pohybují po této místnosti, zpívají; je to také barevné. Ale oko je činné pouze v oblasti pěti smyslů . . . Celá vaše bytost vnímá pouze to, co je přístupné pěti smyslům. A vaše bytost se podrobuje tomu, co může postihnout omezený zrak. Existuje však ještě jiná dimenze, která může být postřehnutá skrze transformaci, skrze televizi.

⁵⁹ Televize obraz nevyrobí. Televize jej pouze přenáší do obvodu a pak jej televizní obrazovka předvádí. Ale ten obraz tu byl již od začátku. Televize tu byla už když tu byl Adam. Televize tu byla už když se Eliáš nacházel na hoře Karmel. Televize tu byla už když Ježíš z Na-zaréta putoval po pobřeží Galileje. Ale vy to právě nyní objevujete. Oni tehdy by tomu neuvěřili. A vy byste byli nazýváni blázny, kdybyste něco takového tvrdili. Ale nyní se to stává skutečností.

A je to tak, že Kristus je zde, andělé Boží jsou zde. A jednoho dne, až nastane to velké mi-lenium, bude to skutečnější, než nějaký televizní přenos nebo něco jiného, neboť oni jsou zde.

⁶⁰ ON se zjevuje ve Svě velké podobě, na kterou si dělá nárok, *en morphe*, tím, že nabývá podoby ve Svých služebnících a skrze ně se potvrzuje.

⁶¹ Nyní je zde v podobě Ducha. A pak přichází ve formě. . . *en morphe*. Nuž, ON ukázal Abrahamovi *en morphe*. Když se Abraham vracel z porážky králů, tu přišel Melchisedech promlouvaje k němu.

⁶² Onehdy jsem četl v Tucsonských novinách jeden článek, že jedna žena jela po ulici, myslím, že rychlostí asi 40,50 mil za hodinu a narazila do starého muže, který měl na sobě plášť. Vykřikla a zastavila své auto. Vymrštilo ho to do vzduchu. Stalo se to na rovině v poušti! Ona utíkala zpátky, aby ho našla, ale nebyl tam. Tak co dělala? Nějací lidé co jeli za ní viděli co se stalo, viděli starého muže vymrštného do vzduchu a jeho padající plášť. Běželi tam tedy, aby ho našli. Nikde toho muže nemohli najít. Poté zavolali policii. Policie to místo prozkoumala; nikdo tam nebyl.

⁶³ Každý z nich dosvědčil: “Auto narazilo a najelo na toho muže. Ten byl vymrštěn do vzduchu, všichni to viděli.” Svědkové ze dvou nebo tří plných aut to viděli. Později zjistili, že před pěti lety byl přejet a usmrcen na tomto místě starý muž, jenž nosil plášť.

Když odtud odcházíte, nejste mrtví. Dokonce i když jsi hříšníkem, musíš se zase vrátit, abys byl souzen podle svých skutků, které jste vykonali v těle. “Víme zajisté, že byl-li by tohoto našeho zemského přebývání stánek zbořen, stavení od Boha máme.” *En morphe*, to je to slovo.

⁶⁴ Bůh v tomto stavu . . . To je ten stav Jeho stvoření, později zformovaný v tělo Ježíše. Z čeho? Z toho velkého počátku Ducha, který potom sestoupil dolů, aby byl Slovem, sám vyjadřující toto Slovo. Slovo zatím ještě nepřijalo svou podobu, bylo pouze vysloveno, *en morphe*, později se ON stal tělem, Ježíšem, smrtelným, aby vytrpěl smrt za všechny nás, hříšníky.

⁶⁵ Když se s ním setkal Abraham, ON byl Melchisedechem. Zde ON odhaluje, jak všechny ty atributy dojdou do konce, každý syn Abrahamův. Každý syn Víry bude dělat absolutně tu samou věc. Ale já chci vidět, jak musíme jít.

⁶⁶ Též HO tu vidíme zjeveného v Rut a Bó-zovi, jako Příbuzný Spasitel, kterak ON se musel státi tělem.

⁶⁷ Nyní vidíme, že ten atribut, synové Jeho Ducha, dosud nevstoupili do slovní formy těla. Ale teofanie; toto tělo je podřízeno Slovu a zá-vdavku a očekává na závdavek, proměnění našeho těla.

⁶⁸ Nyní rozdíl mezi Ním a tebou, jakožto synem. Pohleďte, ON byl na počátku Slovem, tělem *en morphe*. Vstoupil a přebýval v něm, v Osobě Melchisedecha. Pak, později, jsme už nikdy neslyšeli nic víc o Melchisedechovi, neboť ON se stal Ježíšem Kristem. Melchisedech byl Kněz, ale ON se stal Ježíšem Kristem. Vy jste tímto vývojem nepřišli. Neboť v této podobě ON znal všechny věci a vy jste ještě nikdy nebyli schopni to vše vědět.

Vy přicházíte jako Adam, jako já, vy jste z toho atributu přešli do těla, abyste byli pokoušeni. Avšak, když tento život zde bude skončen, “Byl-li by tohoto našeho zemského přebývání stánek zbořen, stavení od Boha máme připravený.” To je, kam jdeme; to je to Slovo. Pak se můžeme ohlédnout zpět a vidět, co jsme učinili. Nyní tomu nerozumíme. Ještě jsme se nestali Slovem; stali jsme se pouze člověkem z masa, nikoli Slovem.

⁶⁹ Dejte dobrý pozor, z toho jasně svítá, že nikdy nebudete Slovem, ledaže byste byli na počátku myšlenkou. To dokazuje předurčení Boží. Vidíte? Nemůžete být Slovem, jestliže jste nebyli myšlenkou. Museli jste být nejprve v myšlenkách.

Avšak hleďte, abyste mohli být pokoušeni, museli jste přeskočit teofanii. Museli jste sem přijít v těle z masa, abyste

mohli být pokoušeni skrze hříchy. A poté, když obстоjíte, stojí: “Všichni, které Mi Otec dal, přijdou ke Mně a Já je vzkřísím v den nejposlednější.” Pohledte, vy jste museli být dříve.

⁷⁰ A pak vidíte, ON sestoupil přímo dolů, v pořadí z atributu do . . . Před založením světa Jeho jméno je zapsáno do Beránkovy Knihy Života. Od této chvíle se ON stal Slovem, teofanií, které se může objevovat a zase se ztrácet. A potom se stal tělem z masa a znovu se vrátil zpět, vzkřísil to samé tělo do oslaveného stavu.

Tuto teofanii jste však vy přeskočili a stali jste se člověkem z masa, abyste byli hříchem pokoušeni A potom, “. . . když tento zemský stánek bude zbořen, máme již stavení (dům), který nás očekává.” Tato těla dosud nemáme.

⁷¹ Avšak, hleďte! Jestliže toto tělo přijme Ducha Svatého, ten nesmrtelný život do svého nitra, pak uvrhne toto tělo do poddajnosti Bohu. Haleluja! “Ten, kdo je z Boha zrozen, nehřeší.” On nemůže hřešit. V Řím.8,1: “Tedy již není žádného odsouzení těm, kdo jsou v Kristu Ježíši; oni nechodí podle těla, ale podle Ducha.” Tady to máte. Pohledte, činí to vaše tělo poddaným.

Nemusíte říkat: “Ó, kdybych tak jen mohl přestát pít! Kdybych tak mohl jen . . .” Vejděte prostě do Krista a všechno pomine, vidíte, vidíte, neboť vaše tělo je poddáno Duchu. Už není více poddáno věcem tohoto světa; ony jsou mrtvé. Ony jsou mrtvé; vaše hříchy jsou ve křtu pochovány a vy jste novým stvořením v Kristu. A vaše tělo se stává poddaným Duchu, pokouší se žít správným způsobem života.

⁷² Jak vy ženy, tvrdíce že máte Ducha Svatého, můžete chodit ven v šortkách apod., jak byste to mohly udělat? Jak by to mohl Duch Boží ve vás kdy připustit, abyste něco takového dělaly? Tak to zkrátka nemůže být. Opravdu nemůže. ON není žádný špinavý duch; ON je Svatý Duch.

⁷³ A pak, když jste se stali poddani tomu Duchu, celá vaše bytost je tomu Duchu podřízena. A ten Duch není nic jiného na světě, než to zmanifestované semeno Slova, či oživené, haleluja, přivedené k životu. A když Bible říká: “Nečiň toto”, pak se tělo podle toho rychle zařídí. O tom není pochyb.

A co je to? Je to závdavek vzkříšení. Toto tělo bude znovu vzkříšeno, protože to už započalo. Bylo kdysi poddáno hříchu, špíně a zkaženosti, ale teď má závdavek; je naladěno nebesky. Nuže, to je závdavek toho, že jdete do vzetí. To je závdavek.

⁷⁴ Nemocná osoba leží, umírá, nečeká ji nic jiného, než smrt; to vše se může stát. Viděl jsem lidi, kteří byli sežráni rakovinou a tuberkulózou a byli již jen stínem; viděl jsem tyto lidi krátce nato, dokonale zdravé a silné. Jestliže neexistuje Božské uzdravení, pak neexistuje ani žádné vzkříšení, neboť Božské uzdravení je závdavkem vzkříšení. Amen!

⁷⁵ Vite, co takový peněžní závdavek je, že? To je záloha. “On byl zraněn pro naše nepravosti; Jeho ranami se nám dostává uzdravení.” Všimněte si, jak je to obdivuhodné! Milujeme HO.

⁷⁶ Toto tělo je Duchu poddáno. Přesto, že dosud nevešlo do podoby Slova, a my se stále ještě nacházíme v podobě těla, je Slovu poddáno. Tělesná smrt nás tam dovede.

⁷⁷ Je to obdobné, jako při narození dítěte. Můžete si vzít ženu, nezáleží na tom jak je zlá, která je těhotná a má být matkou. Všimněte si, že před tím, než se má dítě narodit, stává se skutečně něžnou, a to bez ohledu na to, jak zlá byla předtím. Zdá se být něco božského na ženě, která se má stát matkou a připravuje se na narození dítěte. Proč je to tak? To malé tělo dosud v sobě nemá život, skládá se nejdříve jen z masa a svalů. Pohyby, to je jen škubání svalů. Ale když vychází ven z lůna, vdechuje mu Bůh dech života a ono vykřikne. Hleďte, tak jistě, jako je formováno přirozené tělo, očekává jej duchovní tělo, jakmile sem přichází.

⁷⁸ Jestliže je nějaký člověk znovuzrozen z Nebe, stává se duchovním nemluvnětem v Kristu.

Jestliže je tato tělesná schránka odložena, to je přirozené tělo, je zde teofanie, tělo, které nebylo stvořeno rukama ani zrozeno ženou, do něhož vcházíme.

Pak se toto tělo vrací zpátky a přijímá oslavené tělo.

To je důvod, proč Ježíš poté, co zemřel, šel do pekla a kázal duším v žaláři; vrátil se do teofanie. Ó, jak obdivuhodné! Díky, Bože!

⁷⁹ Ve 2.Kor.5,1 stojí: “Byl-li by tohoto našeho zemského přebývání stánek zbořen, stavení od Boha máme.” Hleďte, my jsme to pominuli, že bychom jako atribut přišli přímo od Boha; namísto toho jsme se stali masitým tělem, abychom byli hříchem pokoušeni a zkoušeni jako Adam. Ale až zkouška Jeho Slovem pomine, pak budeme vzati vzhůru do tohoto těla, které pro nás bylo připraveno již před založením světa. Je to to Slovo zde, které jsme “přeskočili” a místo toho jsme přišli rovnou sem, abychom byli pokoušeni a testováni. Kdybychom přišli skrze to, neexistovalo by žádné pokušení; znali bychom všechny věci. To je důvod, proč Ježíš věděl všechno, neboť ON byl Slovem předtím, než se stal tělem. My se staneme Slovem potom.

⁸⁰ Jsme zde formováni v podobu Slova, abychom byli účastníky Slova, žili ze Slova, neboť jsme od počátku předurčeni; vidíte tu malou jiskru Života již jste měli v sobě od počátku, co jste začali svoji cestu. Mnozí z vás se mohou na to pamatovat. Přístupovali jste k této církvi a přístupovali jste k oné církvi, zkoušeli jste to či ono; nic vás neuspokojovalo. To je správné. Ale jednoho dne jste to poznali. Správně.

⁸¹ Onehdy večer jsem někde učil, myslím, že to bylo v Kalifornii, či v Arizoně. Mám zato, že jsem zde vyprávěl krátkou historku

o muži, který pěstoval slepici a položil pod ní orlí vejce. A když se to orlí mládě vylíhlo, byl to ten nejlegračnější pták, jakého kdy kuřata viděla. Ale chodil kolem nich. Byl to - byl to ten nejošklivější mezi nimi, neboť ani nechápal, jak tato slepice kvoká, hrabe na smetišti a jí. Neměl o tom ponětí. Mohla říkat: "Pojď, miláčku, pochutnávej si tu!" Nuže, on byl orel; něco takového prostě nejedl. Nebyl to pokrm pro něj.

⁸² Tak by chytala cvrčky a všechno možné, víte, a svolávala ta malá kuřata. A všechna ta kuřátka by šla, klovala a jedla. Ale ten malý orel to dělat nemohl. Jemu to nepřípadalo správně.

Jednoho dne se jeho maminka vydala po něm pátrat.

⁸³ A on slyšel kvokání slepice. Zkoušel to jak nejlépe uměl, ale nedokázal to. Zkoušel pípat jako kuřata, ale nemohl. Vždyť byl orlem. Od začátku byl orlem. Byl jen vysezen slepicí.

Je to jako s členy církve. Každý . . . Přibližně tak to je; asi tak jeden z celé snůšky je pravý.

⁸⁴ Ale jednoho dne jeho maminka letěla nad dvorem a volala. On to poznal. To znělo správně. Proč? Byl to orel od počátku.

Tak je to a evangeliem, se Slovem, se silou Ježíše Krista. Jestliže je člověk předurčen k věčnému životu, slyší tento pravdivý ton, volání Boží, nic ho od toho nemůže odtrhnout.

Církev může říci: "Dny zázraků pominuly", kvok, kvok, kvok. "Zůstan zde a jez toto."

⁸⁵ Ta veteš na slepičím dvorku už pro něho nebude nikdy nic víc znamenat. On je pryč! "Všechno je možné!" Zdvihá se ze země. Proto je to tak s mnoha křesťany dneška, oni se nohama od země nepovznesou.

Maminka volala: "Synu, vyskoč! Vždyť jsi orel! Pojď sem nahoru ke mně."

On říkal: "Mami, nikdy v životě jsem neskákal."

⁸⁶ Ona řekla: "Tak vyskoč! Jsi od začátku orel. Nejsi kuře." Tak on provedl svůj první skok a tloukl křídly; nedělal to příliš dobře, ale zdvihl se ze země.

Takovým způsobem to děláme my. Přijímáme Boha vírou, skrze psané Slovo. Něco v tom je; to je ten věčný život. Byli jste do toho předurčení.

⁸⁷ Jeho dědeček a babička byli orlové. On byl odjakživa orel. Orel se s ničím jiným nesměšuje. Není to žádný kříženec. Je to orel.

⁸⁸ Když zjistil, že Slovo Boží je ten orlí pokrm, všechno ostatní opustil. Potom jste utváření v živý obraz živého Boha. Slyšeli jste od své teofanie. "Jestliže tento pozemský stánek bude zbořen, čeká na nás jiný."

Ptáte se: "Souhlasí to, bratře Branhame?"

Dobrá, vezměme si pár orlů a několik minut se na ně dívejme. Bylo tady jméno, muž jménem Mojžíš. Každý ví, že v Bibli je prorok nazýván orlem.

⁸⁹ Byl tady prorok jménem Mojžíš. A jednoho dne si jej Bůh zavolal a nenechal ho pře jít do té země a on - on zemřel na skále. Andělé ho vzali pryč a pohřbili jej.

Byl tu jiný muž orel, nemusel dokonce ani zemřít. Přešel prostě Jordán a Bůh seslal dolů vůz; a on odložil schránku těla, vyjel vzhůru a dosáhl věčné odměny.

Osm století později, osm století později, na hoře Proměnění, stáli tito dva muži. Mojžíšovo tělo bylo již po staletích zprachnivělé, ale byl tam v podobě, v níž ho dokonce Petr, Jakub i Jan poznali. Amen! “Když tento pozemský příbytek bude zbořen”, jste-li atributem Božím, vyjádřeným zde na zemi, “pak vás očekává tělo, jakmile opustíte tento svět.” Oni tam stáli, na hoře Proměnění, ve svých teofaniích. Neboť to byli proroci, k nimž přišlo Slovo.

⁹⁰ Ještě si povšimněme jiného proroka, jehož jméno bylo Samuel. Byl to velký člověk. Vyučoval Izrael; řekl jim, že by neměli mít krále. Řekl: “Zda-li jsem vám kdy řekl něco ve jménu Páně, co by se bylo nestalo?”

Oni řekli: “Ne. Vše vždy, co jsi ve jménu Páně řekl, se stalo.”

On byl prorokem a zemřel.

⁹¹ Asi za tři nebo čtyři roky se král dostal do nesnázi; to bylo předtím, než byla vylita krev Ježíše Krista. Nacházel se v ráji. A čarodějnice z Endoru zavolala někoho, aby přišel a Saule utěšil. Když ho čarodějnice uviděla jak vstupuje, řekla: “Vidím boha vystupujícího ze země.”

⁹² A poté, co ten muž zemřel, byl pochován a tlel v hrobě, tu on stál tam v jeskyni oblečený do svého prorockého pláště; a stále byl prorokem, amen, proto řekl: “Proč mě voláš z mého klidu, když jsi se přece stal nepřítelem Božím?” Sledujte jeho prorocství. “Zítřka v noci, touto dobou, budeš se mnou.” Stále byl prorokem, ačkoli už tělo opustil.

Pohleďte, on stal se zde částí Slova a vstoupil z života masitého těla do těla, které bylo pro něho připraveno již před ustanovením světa. Vstoupil do teofanie, která byla Slovem. Chápete? Tam odcházejí všichni věřící, když odejdou odtud.

⁹³ Potom je zástěra pozdvižena. Vidíte, vy jste Slovem těž, když tam vejdete. Jako s tím malým dítětem; jak jsem řekl před chvílí. . .

⁹⁴ Dbejte toho. Chvalte Boha za otevírání Pečetí. Moje modlitba je, abychom tyto věci poznali!

⁹⁵ Nyní se otevírá to pravé zjevení Mel-chisedechovo. Jak? On byl Bohem, Slovem, předtím, než se stal masitým tělem, Bohem, Slovem. Neboť ON Jím musel být, nikdo jiný nemohl

být nesmrtelný jako byl ON. Pohleďte, měl jsem otce i matku; vy také. Ježíš měl otce a matku. “Ale tento muž neměl žádného otce, žádnou matku.” Ježíš měl určitou dobu, kdy se Jeho život započal; tento muž nikoli. Ježíš obětoval Svůj život; tento muž nemohl, neboť ON byl tím Životem. A je to po celou dobu tentýž muž. Doufám, že vám to Bůh zjeví. Po celý čas ta sama Osoba.

⁹⁶ Povšimněte si Jeho titulu: “Král spravedlnosti.” V ep. k Židům 7,2: “Král spravedlnosti a Král pokoje.” Je dvěma Králi. Pohleďte nyní, v ep. k Židům 7,2: “Král spravedlnosti, také však Král pokoje.” Je zde dvěma Králi. Od té doby, co přišel v těle a přijal své tělo nahoře, je ve Zjevení 21,16 (správně 19,16) nazýván “Král králů.” Je všemi třemi králi společně. Pohleďte, Král Bůh, Král teofanie, Král Ježíš. ON je “Král králů.”

Všechno se to střetlo, tak jako duše, tělo i duch, vše se stalo jedním.

⁹⁷ ON je také Otec, jenž byl první; Syn; a Duch Svatý, ten Duch.

“Král spravedlnosti”, atribut Duchu; teofanie, “Král pokoje” teofanie; a v těle byl “Králem králů”, tatáž Osoba.

⁹⁸ Když ta teofanie: Mojžíš HO viděl, Exodus 33,2, byl ON teofanie. Mojžíš chtěl uzříť Boha. Slyšel Jeho hla s, slyšel HO jak k němu mluví, viděl HO v křoví, jakožto velký Sloup Ohně. A řekl: “Kdo jsi? Chci vědět, kdo jsi?” Mojžíš řekl: “Já položím. . .” “Kdybys mě nechal na Tebe pohlédnout, rád bych viděl Tvůj obličej.”

⁹⁹ ON řekl: “Nikdo nemůže spatřit Můj obličej.” ON řekl: “Položím Svou ruku před tvé oči a projdu kolem tebe. A ty můžeš vidět Moje záda, ale ne Můj obličej.” Vidíte? A když to udělal, byla to záda Člověka; byla to teofanie. Pak to Slovo, které přišlo k Mojžíšovi, “JÁ JSEM”, to bylo to Slovo. To Slovo přišlo k Mojžíšovi v podobě Sloupu Ohně v hořícím keři, to “JÁ JSEM”.

¹⁰⁰ Jako Slovo z teologie. . . spíše z teo-fanie. Prosím, omluvte mne. Přišel k Abrahamovi jakožto Člověk pod dub. Nyní pohleďte. K Abrahamovi přišel Člověk, tři lidé, sedli si pod dubem, tři. A všimněte si, poté, co ON mluvil k Abrahamovi. . .

¹⁰¹ Proč ON přišel? Abraham byl ten, kdo měl zaslíbení a poselství, že obdrží syna, byl rovněž Božím prorokem Slova, jenž důvěřoval Slovu Božímu a vše protichůdné považoval za neexistující. Všimáte si, jak dokonalé je to Slovo? Slovo přišlo k prorokovi. Hleďte, tam byl v teo-fanii Bůh. A Bible říká: “Slovo přichází k prorokům.” A zde bylo to - to Slovo v teofanii.

Nyní říkáte: “Byl to Bůh?”

¹⁰² Abraham řekl, že byl. Řekl Jeho jméno, on HO nazval Elohim. V první knize Mojžíšově 1, najdete, že: “Na počátku stvořil Elohim nebe i zemi.” V první knize Mojžíšově 18 nalézáme, že - že Abraham nazval tuto Osobu. . . , která se zde usadila a hovořila k němu a mohla mu povědět tajemství jeho srdce i to, o čem

Sára přemýšlela, která se nacházela za Ním. Abraham řekl: “To je Elohim.” ON se nacházel v podobě teofanie. Chápete to? Pak si všimněte . . .

¹⁰³ Nyní jsme zjistili, že tam byl v podobě teofanie. On HO nazýval: “Pán Bůh, Elohim.” V první knize Mojžíšově 18 nyní nalezneme, že je to pravda.

¹⁰⁴ Nyní si všimněte Abrahama. Byli tři společně, ale když ty tři Abraham uzřel, řekl: “Můj Pane.”

Dva z nich potom šli k Lotovi do Sodomy a Lot, když je uviděl přicházet, řekl těm dvěma: “Moji pánové.” Pohleďte, co bylo a se stalo. Za prvé, Lot nebyl prorokem, to je v pořádku a ani nebyl poslem oné hodiny, takže neměl žádné zjevení ohledně Něj. To souhlasí. Lot je mohl nazývat “pány”. I kdyby jich byl tucet, mohl by říci: “pánové.”

Avšak Abraham, bez ohledu na to, kolik jich viděl, poznal přesto toho jednoho Pána. To je Bůh. To byl Ten Melchisedech.

¹⁰⁵ Všimněte si, že když byl boj skončen, podal Melchisedech svému vítěznému dítěti večeři; považte, část Sebe sama! Nyní budeme rozjímat o Večeři, která je tu představena jako symbol. Po boji daroval ON Sám Sebe, neboť Večeře je částí Krista. Poté, co je boj ukončen, poté, co jste byli osvobození, máte podíl na Kristu, stáváte se částí této Bytosti. Chápete to?

¹⁰⁶ Jákob bojoval celou noc a nechtěl HO propustit, dokud mu ON nepožehnal. To souhlasí. Bojoval o život! A když je boj ukončen, dává vám Bůh ze Sebe sama. To je Jeho pravá Večeře. Ten malý chléb a voda to přesně představuje. Neměli byste na tom mít účast, dokud jste si to nevybojovali a nestali se částí Boha.

¹⁰⁷ Pamatujte na to, tehdy ještě Večeře nebyla ustanovena, byla ustanovena až před smrtí Ježíše Krista, o sta a sta a sta let později.

¹⁰⁸ Ale Melchisedech, poté, co Jeho dítě Abraham vybojovalo vítězství, setkal se s ním a podal mu víno a chléb; ukazujíc, že poté, co je Jeho pozemská bitva skončena, setkáme se a Ním v nebi a budeme opět slavit Večeři. Bude to Svatební večeře. “Od nynějška již více nebudu pít z tohoto kořene vinné révy, až do dne, v němž jej budu znovu s vámi pít v království Svého Otce.” Je to tak?

¹⁰⁹ Ještě jednou si všimněte, jak Melchisedech vyšel vstříc Abrahamovi, předtím než se ON dostal zpátky domů. Jaký to nádherný typ zde máme! Melchisedech setkávající se s Abrahamem před návratem domů, po boji.

My se setkáváme a Ježíšem ve vzduchu předtím, než přijdeme domů. To souhlasí. 2.Tes. nám říká, že “my se s Ním setkáme ve vzduchu.” Skvělý typ Rebeky setkávající se a Izákem na poli, za večerního soumraku. “Setkáme se s Ním ve vzduchu.” 2.Tes.

nám to takto říká. “My, kteří žijeme a pozůstali jsme až do příchodu Páně, ne-předějdeme ty zesnulé. Neboť Pán sám, se zvukem ponoukajícím, jakmile zazní hlas archanděla a s troubou Boží sestoupí z nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprve; nato my, kteří dosud žijeme a pozůstali jsme, budeme s nimi vytrženi na oblacích vstříc Pánu do vzduchu.” Všechny tyto typy jsou dokonalé.

¹¹⁰ Nyní k teofanii, (co se stane?) když jste zemřeli a vešli do teofanie, teofanie sestoupí zpět na Zemi, aby přijalo vykoupené tělo. A když jste ve vzduchu, vaše tělo se setká s teofanií a “budeme vzati vzhůru a potkáme Pána ve vzduchu.”

¹¹¹ Kdo jiný je tento Melchisedech, než Bůh!

¹¹² Zde vidíme velmi jasně úplné tajemství našeho života v putování, smrti a kam jdeme poté, co zemřeme. I předurčení je zde postaveno do jasného světla. Dobře poslouchejte, když to budeme učit.

¹¹³ Ta stádia věčného záměru, která ON uchovával v tajnosti, byla nyní zjevena. Všimněte si, že to jsou právě tři stádia k dokonalosti. Stejně jako ON vykoupil svět; stejným způsobem ON vykupuje Svoji Církev. Vykupuje lid ve třech stádiích. Nyní pohleďte. Prvním stádiem je ospravedlnění, jak kázal Luther; druhým je posvěcení, jak kázal Wesley; třetím je křest Duchem Svatým. To souhlasí. Pak přichází vytržení.

¹¹⁴ A nyní, svět - jak ON vykoupil svět? První co udělal poté, co přišel hřích, bylo to, že jej umyl vodním křtem. To souhlasí. Potom byl zkropen Jeho krví z kříže, posvětil jej a nazval jej Svým vlastním. A co udělal potom? Tak, jak z vás celý svět vytrhal a obnovil vás plně ohnivým křtem Ducha Svatého, tak obnoví i svět. A bude vypálen ohněm a očištěn od všech zárodků do výšky milionů mil. Všechno bude očištěno. A pak nastane nové nebe a nová země, stejně jako vy jste novým stvořením v Ježíši Kristu, když vás ovládl Duch Svatý. Hleďte, zde to máte, celá věc je tak jasná, jak jen může být. Všechno je ve třech.

¹¹⁵ Přírozený zrod je ve třech. Co se děje jako první, když žena přivádí na svět dítě? Co propuká nejprve? Voda. Co potom? Krev. Jaký je další proces? Život. Voda, krev, duch.

Co se stane s rostlinou? Zetlí. Co je první věcí? Stéblo. Co je další? Klas. Co je další? Pleva. Potom z toho vychází zrno. Přesně tři stá-dia, než se to dostane k zrnu. Tak je to přesně.

¹¹⁶ Bůh to potvrzuje. Vždycky to bylo správné. Bůh dokazuje, že je to pravda. To jasně ukazuje, že předurčení jsou ti jediní, se kterými bylo uvažováno ve vykoupení. Pochopili jste to? Nechte mě to zopakovat. Předurčení jsou ti jediní, se kterými bylo uvažováno ve vykoupení. Lidé tak mohou činit a mínit, že jsou to oni, ale skutečně vykoupení jsou ti, kdož jsou předurčení. Neboť slovo “*vykoupit*” znamená “přivést zpět.” Vidíte? Je to jasné? “*Vykoupit*” je něco. . . *Vykoupit* něco znamená “uvést to

zpět na původní místo.” Haleluja! Proto pouze vyvolení budou přivedeni zpět, neboť ostatní přece odtud nepocházejí. Hleďte - “přivést zpět”!

¹¹⁷ Jsouce věční s Ním, na počátku. . . Věčný život, který jste měli, Jeho myšlenka na to, co jsme zač, ON chtěl, abyste vy. . . ON chtěl řekněme, abych stál za kazatelnou. Chtěl, abyste vy dnes večer seděli na těch židlích. Pak sloužíme Jeho věčnému záměru. A ten, kdo opustil domov, pouze přišel na zem, aby sloužil Jeho záměru. Je to jasné? Dobrá. Poté, co je to skončeno, je to přivedeno zpátky v oslaveném stavu; uzrálo to a bylo to přivedeno zpět.

¹¹⁸ Není divu že Pavel, když postavili popraviště, aby ho stali, mohl říci: “Ó, smrti, kde je tvůj osten? Ó, hrobe, kde je tvé vítězství? Díky Bohu, který nám dává vítězství!” Řekl: “Smrti, řekni mi, jak mi chceš nahnat strach! Hrobe, řekni mi, jak mne chceš zadržet! Neboť já jsem vlastníkem věčného života.” Amen! On to poznal. Smrt, peklo, hrobe nic ho nemohlo zadržet. A nic nám nemůže ublížit, když máme věčný život! Uvědomoval si, že byl požehnan věčným životem.

¹¹⁹ Je to přesně jako s kapkou rosy. Pokud tomu rozumím, tak. . .Mnoho toho o chemii ne-vím. Ale musí vzniknout kondenzací vlhkosti či atmosféry. A když noc začíná být chladná a temná, padá z nebe na zem. Odněkud se tu ocitá. Příštího rána, než vyjde slunce, leží tam malinka a chvěje se. A všimnete si, když slunce vychází, jak se třpytí. To je šťastná. Proč? Protože slunce přichází, aby ji zavolalo zpátky tam, odkud přišla.

A tak je to a křesťanem. Haleluja! Víme, že když jdeme do přítomnosti Boží, něco v nás nám říká, že odněkud jdeme a zpět se tam navracíme, Sílou, která nás tam táhne.

¹²⁰ Ta malá kapka rosy se třpytí, jiskří a jásá, neboť ví, že přichází tam shora a že slunce přichází, aby ji tam opět navrátilo.

A jestliže nějaký člověk, který je atributem Boha a je z Boha zrozen, přijde do styku se Synem Božím, pak ví, že jednoho dne bude odtud vzat vzhůru. Haleluja! “A já, budu-li povýšen od země, všechny potáhnu k sobě.” Amen!

¹²¹ Teď dejte pozor, poznali jsme Melchisedecha a proč Marie nebyla Jeho matkou. To je důvodem toho, že ji nazýval “ženou”, nikoli “*matkou*”. “Neměl žádného Otce”, neboť ON byl Otcem, tím nekonečným Otcem, třemi v jednom. “Neměl žádné matky”, jistě, že ne. Neměl žádného Otce, neboť ON byl tím Otcem. Jak básník jednou řekl, vyjádřujíc veliký kompliment Ježíši:

JÁ TO JSEM, který z hořícího keře mluvil k
Mojžíšovi,
JI TO JSEM, ten Bůh Abrahama, ta jasná
hvězda jitřní.

J JSEM Alfa i Omega, začátek i konec.
 J JSEM celé stvoření a Ježíš jest jméno MÉ. (To
 souhlasí.)
 Ó, za koho mne považujete a odkud oni říkají,
 že přicházím,
 Znáte Mého Otce, či snad můžete vyslovit Jeho
 jméno? (Haleluja).

¹²² Toto je to Otcovo jméno! Ano, “JÁ přicházím ve jménu Otce Mého a vy jste Mne nepřijali.” Vidíte? Určitě je tentýž včera, dnes i na věky.

¹²³ A tento Melchisedech se stal tělem. ON se zjevil jakožto Syn člověka tím, že přišel jako Prorok. Přišel ve třech jménech Syna; Syn člověka, Syn Boží, Syn Davidův.

¹²⁴ Když ON byl zde na zemi, byl člověkem, aby vyplnil Písmo. Mojžíš řekl: “Proroka jako mne vzbudí Pán Bůh váš.” Proto musel přijít jakožto Prorok. Nikdy neřekl: “Jsem Syn Boží.” Řekl: “Jsem Synem člověka. Věříte Synu člověka?” ON o tom musel vydat svědectví, neboť to byl ON.

Nyní přichází v jiném jménu Syna, jakožto Syn Boží; neviditelný, Duch.

A až přijde znovu, bude Synem Davidovým, aby usedl na trůnu.

¹²⁵ Nyní když ON zde, učiněn tělem, byl nazván “Synem člověka.” Jak se dal poznat světu, jakožto Syn člověka? - Prorok?

¹²⁶ Jednoho dne jsem vyprávěl příběh Petra a Ondřeje, jeho bratra. Byli to rybáři a jejich otec Jonáš byl velký starý hluboce věřící člověk. Říkali, že jednoho dne se posadil na okraj člunu a pravil: “Synové, víte, jak jsme se modlili, když jsme potřebovali ryby.” Oni byli povoláním rybáři. Řekl: “Důvěřovali jsme v Boha v Jahveh, že se postará o naše živobytí. A já už stárnu; nemohu s vámi už dlouho zůstat, chlapi. Vždy jsem, stejně jako všichni praví věřící, vyhlížel dobu, kdy přijde Mesiáš. Měli jsme všechny druhy podvodníků, ale jednoho dne přijde Jeden skutečný.” A pravil: “Až tento Mesiáš přijde, nechci, abyste byli, chlapi, podvedeni. Tento Mesiáš nebude prostě teologem. Bude Prorokem, jak to řekl náš prorok Mojžíš, kterého posloucháme.”

Nyní každý Žid věří svému prorokovi. Je tomu učen, aby to věděl. A když prorok řekne, že něco takto jest, pak je to pravda. Ale Bůh řekl: “Je-li mezi vámi duchovní či prorok, JÁ Pán, se mu dám poznat. A když to řekne a ono se to stane, pak ho poslouchajte a bojte se ho; jestliže se to ale nesplní, pak se ho vůbec nemusíte bát.” Vidíte? Tak to bylo potvrzení proroka.

¹²⁷ “Tedy Mojžíš byl skutečně potvrzeným prorokem a řekl: ‘Proroka jako mne, nechá Pán, tvůj Bůh, povstat z tvého středu. A každý, kdo by HO neposlechl, bude vyhlazen z lidu.’” Řekl: “Nyní, děti, pamatujte, že jakožto Hebrejci věříme v

proroky potvrzené Bohem.” Nyní dobře poslouvejte. Ať vám to neunikne. A řekl: “Až přijde Mesiáš, poznáte HO, neboť ON bude Prorokem - Mesiášem. Říkali, že už je to 400 let. Neměli jsme proroka od Malachiáše, ale bude!”

¹²⁸ Jednoho dne, několik let po jeho smrti procházel se jeho syn Andrej po břehu. Uslyšel jakéhosi pošetilce, jenž přišel z pustiny, kterak říká: “Mesiáš stojí nyní mezi vámi!” Ten velký orel, který se zdvihl nad pustinu a kroužil kolem, řekl: “Nyní stojí Mesiáš mezi vámi!” “Neznáme HO ještě, ale stojí mezi vámi. Já HO poznám, neboť budu vidět znamení přicházející z nebe.”

Jednoho dne řekl: “Aj, Beránek Boží, který snímá hřích světa!”

Tento muž potom odešel, aby našel svého bratra. Řekl: “Simone, chtěl bych, abys tam šel se mnou; našli jsme Mesiáše.

“Ale běž Ondřeji! Co tě to napadá!”

“Ano. Ale tento, tento Člověk je odlišný.”

“Kde je? Odkud přichází?”

“Ježíš z Nazaréta.”

“Z toho malého, vykřičeného města? Kdepak! ON nemohl přijít z tak vykřičeného, špinavého místa jako je toto.”

“Tak pojď a uvidíš.”

¹²⁹ Konečně ho jednoho dne přesvědčil, aby šel s ním. Tak když přišel před Mesiáše, stál tu právě Ježíš a mluvil k lidem. Když vystoupil nahoru před Něj, řekl: “Tvé jméno je Šimon a jsi synem Jonáše.” To zabralo. On obdržel klíče Království. Proč? On věděl, že tento Člověk ho nezná. A jak ON ho mohl znát a toho zbožného starého otce, který ho učil, jak věřit Mesiáši?

¹³⁰ Také tam stál člověk jménem Filip. Ó, on byl skutečně vzrušen. Znal jiného muže, s nímž společně studovali Bibli. Vydal se přes pohoří a našel ho v olivovém háji. Klečel a modlil se. Měli spolu mnoho biblických hodin, tak tam šel. A když onen byl s modlitbou u konce, řekl: “Pojď a pohleď, Koho jsme našli; Ježíše z Nazaréta, syna Josefova. ON jest tím Mesiášem, kterého vyhlížíme.”

Nyní mohu slyšet Natanaela, kterak říká: “Snad jsi Filipe nepropadl iluzím?”

¹³¹ “Ó, ne. Ani nápad. Nyní dovol, abych ti něco řekl. Ty přece víš, jak jsme společně studovali Bibli a co řekl prorok o Mesiášovi?”

“Že bude Prorokem.”

“Pamatuješ se na toho starého rybáře Šimona, od kterého jsi kupoval ryby, který neměl dost vzdělání, aby se mohl podepsat?”

“Ano.”

132 A on tam šel. “A víš co? Ten Ježíš z Nazareta mu řekl, že jeho jméno je Šimon, změnil jeho jméno na Petr, což jest ‘malý kámen’, a řekl mu, kdo byl jeho otec.”

“No”, řekl: “Já nevím. Mohlo z Nazareta přijít něco dobrého?”

133 Řekl: “Nemluvme o tom; pojd’ jen a pohled’.” To je dobrý nápad: “Pojd’ a pohled’.”

Tak Filip šel a vzal s sebou Nathanaela. A když Ježíš, který snad právě mluvil anebo se modlil za nemocné, ho uviděl k sobě přicházet, pohlédl na něho a pravil: “Aj, zde je pravý Izraelita, v němžto lsti není.”

134 Nyní říkáte: “Poznal jej podle oděvu.” Ó, ne. Na východě jsou oblečení všichni jednotně. Podle jeho brady a oděvu by mohl být právě tak Sýřanem, jako někým jiným.

135 ON řekl: “Hle, tu je pravý Izraelita, v němž není lsti”, jinými slovy: “upřímný a poctivý muž.”

Tu Nathanaelovi došel dech. A řekl: “Rabbi”, což znamená: “učitel”. “Rabbi, odkud mne znáš? Odkud víš, že jsem Žid? Odkud víš, že jsem čestný a bez falše?”

136 ON řekl: “Dříve, než tě Filip zavolal, viděl jsem tě pod stromem.” Patnáct mil odtud, na druhé straně krajiny, den předtím.

Co on řekl: “Rabbi, TY jsi Syn Boží. TY jsi Král izraelský.”

137 Ale tam stáli ti kněží, samozvaní, škrobení, řkouce: “Tento muž je Belzebub, jasnovidec.”

Ježíš řekl: “Pro tentokrát vám odpustím.”

138 Pamatujte nyní, že oni to nikdy neřekli nahlas, mysleli si to ve svých srdcích. “A ON vnímal jejich myšlenky.” To je jasné. Tak to říká Bible. Chcete-li, nazývejte to *telepatii*, ale ON - ON postřehnul jejich myšlenky.

139 A ON řekl: “Pro tentokrát vám odpouštím. Ale jednoho dne se Duch Svatý chystá přijít a udělat tu samou věc; kdo potcm proti tomu řekne jediné slovo, tomu to nebude odpuštěno v tomto ani v budoucím světě.” Souhla sí to? (Shromáždění: “Amen.”) Tak to byli Židé.

Pak jednoho dne potřeboval jít do Samaří. Ale ještě dříve, než to uděláme, najdeme tu ženu nebo . . .

140 Toho muže, který prošel tou branou, zvanou Krásná, a byl uzdraven. A Ježíš znal jeho stav a řekl mu: “Uchop lože své a jdi domů.” A on to udělal a byl uzdraven.

Poznáváme tedy, že někteří z Židů HO přijali a Jemu uvěřili, někteří ne. Proč tomu nevěřili? Protože nebyli určeni k Životu. Nebyli částí tohoto atributu.

¹⁴¹ Pamatujte, že to byli kněží a vážení lidé. A Ježíš... Přemýšlejte o těchto velkých teozích a kněžích, lidech, v jejichž životě byste nemohli nalézt vady. Ježíš řekl: "Vy pocházíte z ďábla, otce vašeho a konáte jeho skutky." Řekl: "Kdybyste byli z Boha, věřili byste mi. Jestliže mi nevěříte, věřte... věřte skutkům, které dělám; ty dosvědčují, kdo jsem."

¹⁴² Bible říká, že "Ježíš je tentýž včera; dnes i na věky." Ježíš řekl: "Skutky, které činím, bude ten, kdo ve Mne věří konati taktéž." Souhlasí to? Všimněte si, že to byl nyní skutečný Melchisedech.

¹⁴³ Nyní si opět všimněte: existovaly pouze tři rasy lidí.

Slyšeli jste mě, jak jsem vám říkal, že jsem pro rasové rozdělení. Ano, jsem. Všichni křesťané jsou pro rasové rozdělení; ale nikoli pro rozdělení podle barvy pleti, ale pro rozdělení dle ducha. Barva pleti nějakého člověka s tím nemá nic společného. Zrozením je dítětem Božím. Ale křesťanům Bůh řekl: "Oddělte mi!" "Vyjděte z jejich středu", a tak dále. ON je pro oddělení od necudnosti, správného od nesprávného.

¹⁴⁴ Ale všimněte si, tehdy měli skutečně oddělení ras, a to mezi Židy a Samaritány.

A na zemi jsou pouze tři rasy lidí; pokud věříme Bibli; ta od Cháma, Sema a Jáfeta. Oni byli třemi Noemovými syny. Pocházíme odtud všichni. Tak je to. To z nás všech činí potomky Adama, to z nás všech činí bratry. Bible říká: "Z jedné krve Bůh stvořil všechny národy." Na základě krve jsme všichni bratry. Někáký barevný může darovat krev bílému nebo naopak. Běloch může dát krev Japonci, žlutému nebo Indiánovi, rudému, Jáfetovi, nebo komukoli, neboť jsme všichni stejné krve. Barva naší kůže, to, kde bydlíme, nemá s tím nic společného.

Oddělení nastává tehdy, když vycházíme ze světa, stejně jako ON vyvedl Izrael z Egypta. Tehdy, když jsme odlučovani od věcí světa.

¹⁴⁵ Byla tedy pokolení Cháma, Sama a Jáfeta. A kdybychom měli čas se tím zabývat, mohli bychom najít, odkud pocházejí Anglosasové. Nuže, tehdy tam byli Židé... Samaritáni, kteří byli napůl Židé a napůl pohané, kteří se smísili Balá-movou lští s moábskými a s pohany. To byli Samaritáni. A pak tam byli Židé a pohané.

My, Anglosasové, nemáme s nimi nic společného. Nevěřili jsme v žádného Mesiáše. Nevyhlíželi jsme Jej. My jsme byli uvedeni až později.

Ježíš přišel ke Svým a ti HO nepřijali. A ON pravil ke Svým učedníkům: "Nechodte k pohanům, nýbrž jen ke ztraceným ovcím domu izraelského." I ON šel jen ke ztraceným ovcím Izraele. A pohleďte, představil se Židům jakožto Syn Člověka. Oni to odmítli.

Samaritáni, kteří byli napůl Židé a napůl pohané, věřili také a očekávali, Mesiáše.

My nikoliv. My jsme byli pohané, obtíženi břemeny, modloslužebníci; pohané.

¹⁴⁶ Podle Jana 4 musel ON jít jednoho dne do Jericha přes Samaří. A když tam přišel, posadil se na studnu na předměstí města zvaného Sy-char. A ta studna, pokud jste tam někdy byli, tak víte, že je odamtud krásný rozhled kolem dokola, přibližně jako zde. A je tam veřejný pramen vody, kam všichni chodí. Každé ráno tam chodí ženy, plní své džbány vodou, jeden si postaví na hlavu, další opřou vždy po jednom o každý bok a jdou tak rovně, že nevylejí ani kapku vody; přitom se spolu baví. Tak tam tedy ti lidé chodí.

¹⁴⁷ Bylo tak asi 11 hodin dopoledne. ON poslal své učedníky do města, aby nakoupili nějaké potraviny. A zatímco byli pryč. . .

¹⁴⁸ Byla tam žena, která měla špatnou pověst. Dnes bychom jí říkali děvka či prostitutka. Měla příliš mnoho manželů. Tak zatímco tam Ježíš seděl, přišla tam asi v 11 hodin tato žena. Víte, ona nemohla přijít ráno s těmi pannami, které chodí ráno, aby nabraly vodu na mytí, ona musela čekat, dokud. . . Ony se tehdy mezi sebou nestýkaly tak jako je tomu dnes. Byla pozname -nána. Proto přišla pro vodu až potom, uchopila starý rumpál zavěsila džbán na hák a začla jej spouštět dolů.

Tu uslyšela Někoho, jak říká: “Ženo, dej MI napít.” Pamatujte, že to byl Melchisedech. To je Ježíš včerejšího dne, Syn člověka.

¹⁴⁹ A ona se rozhlédla a uviděla Žida. Tak řekla: “Pane to se nesluší pro Žida, aby o něco žádal Samaritánku. Já jsem žena ze Samaří, tak bys mne neměl oslovovat. Neměl bys mne žádat o něco takového. Nemáme spolu navzájem o čem jednatí.”

¹⁵⁰ ON pravil: “Ale kdybys věděla, kdo k tobě mluví, prosila bys HO, aby ti ON dal napít.”

Ona řekla: “Jak chceš vodu nabrat? Studna je hluboká a ty nemáš nic, čím bys mohl nabírat.”

¹⁵¹ ON pravil: “Voda, kterou JÁ dávám, je Voda Života proudící k věčnému životu.”

Mluvil s ní, až zjistil její stav. A pak je. . . Pohledte, co jí nyní řekl: “Jdi, vezmi s sebou svého manžela a přijďte sem.”

A ona řekla: “Nemám manžela.”

¹⁵² Tu ON řekl: “Pověděla jsi pravdu, neboť jsi jich měla pět a ten, s nímž nyní žiješ, není tvým manželem. Tak v tom jsi tedy měla pravdu.”

Sledujte rozdíl mezi touto ženou a tou skupinou kněží. Ona věděla o Bohu více, než celá ta skupinka kněží dohromady.

153 Ona řekla: “Pane, vidím, že Jsi Prorok.” Rekla: “Už 400 let jsme žádného neměli. Nyní víme, že Mesiáš přichází. A až přijde Mesiáš, to je to, co ON se chystá učiniti.” To bylo znamení Mesiáše, neboť ON byl Synem člověka. Řekla: “To je to, co ON se chystá udělati, až ON přijde. TY musíš být Jeho Prorokem.”

154 ON řekl: “JÁ jím jsem.” Nikdo jiný by toto nemohl povědět.

155 Upustila džbán a utíkala do města a říkala: “Pojďte se podívat na muže, který mi řekl, co jsem konala. Není to snad pravý Mesiáš?”

Pamatujte nyní, že ON slíbil totéž konati na konci času pro pohany.

Židé měli 4000 let na to, aby očekávali Mesiáše, 4000 let se učili o Jeho příchodu a o tom, co ON bude činiti, až přijde, a přesto Jej neviděli a nepochopili. A když se dal poznat tak, jako v biblických dobách, když byl ještě teofanií a potom se stal tělem a dlel mezi nimi, oni to neviděli a označovali Jeho skutky za skutky ďábla.

156 Nuže, my jsme byli 2000 let učení, srážení římskokatolickou církví po apoštolech. Klesali jsme skrze římskokatolickou církev, řeckou a tak dále, až dolů k věku Luthera a Wesleye, až vzniklo asi 900 různých organizací. Oni všichni měli tato časová učení.

ON zaslíbil, že se před koncem času bude opakovat obraz Sodomy a Gomory: “Jak to bylo ve dnech Sodomy, tak to má být v konečném čase, až se Syn člověka opět zjeví.” (Prázdné místo na pásce - pozn.vyd.)

“Už jen malou chvíli a svět MĚ již neužrjí, vy však ME uvidíte, neboť JÁ”, osobní zájmeno “JÁ budu s vámi a ve vás až do konce světa. JÁ budu s vámi.” ON je tentýž včera, dnes i na věky. Vidíte?

157 Vidíte, že *Samaritán* je vlastně, jak jsme to viděli v kázání z věřejšího večera u Agar, zkomolený symbolický obraz. *Židé* pocházeli ze Sáry. Ale pohané, to královské semeno, to Abrahamovo královské semeno, z Marie.

158 Pro tyto poslední dny je zaslíbeno, že tentýž Bůh, tentýž Kristus opět přijde a zjeví se jako Syn člověka.

Proč? Neboť je včera, dnes i na věky tentýž. A kdyby nechal vejít Židy, po té, co jim dal znamení Mesiáše a na konci by nechal pohany po všem učení vejít jen na základě teologie, byl by nespravedlivý. ON musí stále konat totéž, neboť Bible říká ve . . . v epištole k Židům 13,8: “ON jest tentýž.”

A ON zaslíbil v Malachiášovi 4 a na různých místech Písma, že církev i svět budou v posledních dnech tak, jak tomu je dnes.

159 Pohleďte na svět dnes. Pohleďte na ten sodomitský stav. Pohleďte na ta zemětřesení v různých místech a na ty věci, které se teď dějí. Pohleďte v jakém zmatku Babylona se nachází církev. Pohleďte na ty posly, kteří jsou k ní poslání, Orala Robertse a Billyho Grahama.

G-r-a-h-a-m je první posel všem církvím, kterého máme, jehož jméno končí na h-a-m, jako Abraham. A-b-r-a-h-a-m má sedm písmem. G-r-a-h-a-m má šest písmen. Ke komu se obrací? Ke světu. Šestka je číslicí člověka. Člověk byl stvořen šestého dne. Ale sedm je číslo Boží.

¹⁶⁰ Podívejme se nyní na ty v Sodomě. Tam jsou jejich poslové, kteří k nim mluví.

Ale kde je pak královské semeno Abrahamovo? Kde je jejich znamení, o němž ON řekl? “Jako to bylo ve dnech Sodomy”, že Bůh sestoupí, aby se projevil v lidském těle a řekl to, o čem Sára, která se nacházela za Ním ve stanu, přemýšlela ve svém srdci, poslední znamení před tím, než bude zničen pohanský svět ohněm. Církev přijala své poslední znamení předtím, než celý, než pohanské říše budou zničeny ohněm hněvu Božího. Věříte tomu? (Shromáždění říká: “Amen.”)

¹⁶¹ Tento Melchisedech byl masitým tělem, jež HO reprezentovalo v lidském těle; a pak později byl stvořen z masa. A dnes večer ON je tentýž, jako byl včera, je i dnes a bude na věky. Věříte tomu? (Shromáždění říká: “Amen.”)

¹⁶² Kdo je tedy tento Melchisedech, jenž je tentýž včera, dnes. . . “Nikdy neměl otce, neměl matku; neměl žádný začátek svých dnů, neměl ani skonání života.” A jaký druh znamení činil, když se setkal s Abrahamem? Pak, když se stal masitým tělem, řekl, že se to před koncem bude znovu opakovat. Věříte tomu? (Shromáždění říká: “Amen.”) Já tomu věřím. (“Amen.”)

Modleme se.

¹⁶³ Drahý Bože, věřím Písmu, v němž Jsi řekl, že Jsi “Včera, dnes i na věky tentýž.” A s upřímným srdcem vím, Pane, že se něco chystá. Nemohu to přesně určit. Obávám se něco říkat, Pane. Ty však znáš srdce Svého služebníka.

¹⁶⁴ A kolikrát jsi během té doby posílal věci a lidem se nepodařilo je obdržet. Člověk neustále chválí Boha za to, co učinil a říká, jaké velké věci se ON chystá učinit, ale nevšímá si toho, co ON právě činí. Tak to bylo po celé věky. Proč římská církev neviděla, že svatý Patrik byl Božím prorokem? Proč zabili Johanku z Arku (panna Orleánská), která byla prorokyní a upálili ji jako čarodějnicí? Otče, vždycky je to minulo. Ty to skrýváš před očima moudrých a opatrných. Není divu, že jsi řekl kněžím: “Zdobíte hroby proroků, vy to však jste, kdož jste je do nich dostali.” Pak, když oni už zde nejsou, vidí svoji chybu. Oni TĚ stále pronásledují, Pane, ať přicházíš v jakékoli podobě.

¹⁶⁵ Modlím se dnes večer, Bože, ještě jednou. Zítra máme jet do Tucsonu. Musíme kázat v dalších částech světa, v dalších městech. Avšak, drahý Bože, možná, že jsou zde dnes večer cizí hosté, kteří sice slyšeli kázat slova, nikdy však neviděli, že by se manifestovala.

Jak jsem TĚ prosil na začátku. Když učedníci, Kleofáš a jeho přítel, kteří přišli z Eamus, putovali po cestách, Tys, poté, co jsi byl vzkříšen, k nim přistoupil a začal jsi k nim mluvit a kázat jim. Proč ON řekl: “Vy nesmyslní, nechápavého srdce. Nevíte snad, že Kristus nemusel to všechno trpět a potom vejít ve Svou slávu?” Ale oni to přesto nepochopili? Celý den putovali s Tebou a přece TĚ nepoznali. Ale jedné noci . . .

Přišla noc a oni TĚ nutili, abys vstoupil. Když vešli do malého hostince a zavřeli dveře, učinil jsi to samé, co jsi učinil před Svým ukřížováním a oni poznali, že to byl vzkříšený Kristus. V málo okamžicích jsi zmizel. Oni rychle běželi a zvěstovali učedníkům: “Pán skutečně vstal z mrtvých!”

¹⁶⁶ Otče, Bože, já věřím, že jsi stále živ. Víím, že jsi. Mnohokrát jsi nám to dokázal. Mohl bys to pro nás udělat ještě jednou, Pane? Jestliže jsme nalézli milost před Tvou tváří, pak to učin ještě jednou. Já jsem Tvým služebníkem; tito zde jsou Tvými služebníky. Pane, vše, co jsem řekl, by nebylo nic platné. . . jedno jediné Slovo od Tebe by bylo více než to, co jsem já řekl během těch 5 večerů, pěti poselstvích. Jediné Slovo od Tebe by znamenalo více. Nepromluvíš, Pane, aby lidé věděli, že jsem jim říkal pravdu? Bože, dej to. Prosím o to ještě jednou, ve jménu Ježíše. Amen.

¹⁶⁷ Neznám vás. Zním jen několik z vás. Zním tohoto chlapce zde. Zním Billyho Daucha sedícího tam vpravo. Chci . . . Tady je bratr Blair, Rodney Cox. Je těžké všechny odsud rozeznat.

Na této straně nevidím nikoho, koho bych znal.

¹⁶⁸ Kolik z vás tady ví, že jsem pro vás cizinec? Zvedněte ruce vy, kdož víte, že o vás nic nevím. Zvedněte ruce po obou stranách.

Kolik z vás má nějaké těžkosti nebo ví o něčem, o čem já nemám ani potuchy? Zvedněte, prosím, vaše ruce.

Je pro mě absolutně nemožné, abych o vás něco věděl. Jedině, že mi to bude darováno skrze zjevení Ducha.

Ve všech minulých večerech, i dnes, jsem vám říkal, že ON není mrtvý, ON je zde a zaslíbil činit totéž. A zaslíbil, dle Malachiáše 4 a dle Svatého Lukáše, že v posledních dnech přijde čas, kdy ON se znovu objeví v lidské podobě mezi Svými lidmi a bude činiti tytéž věci, bude tytéž věci zjevovati, to stejné znamení Mesiáše. Kolik z vás, čtenáři Bible, ví, že je to pravda? Řekněte: “Amen.” (Shromáždění říká, “Amen.”) Všichni jistě jsou čtenáři Bible.

¹⁶⁹ Já víím, že je to dnešním lidem podivné, ale přesto je to pravda. Důvodem je to, že oni neznali Ježíše z Nazarétu. Oni znali svá ustanovení církve ale neznali Jej. Ale ON přišel právě stejným způsobem, jak to říká Bible; ani jako teolog, ani jako kněz. ON přišel jako Prorok a Jeho vlastní HO nepřijali.

170 Jestliže Bůh dodrží Své Slovo, jestliže se stane. . . jestliže bude osloven někdo, koho znám, pak bych se chtěl obrátit na někoho jiného. Chci někoho, koho neznám. A chci, abyste se modlili.

171 Hledte, jednou tu byla malá žena, která měla takovou churavost. Utratila své peníze za lékaře; nemohli jí pomoci. A ona si řekla ve svém srdci: “Kdybych se dotkla jen lemu Jeho roucha, byla bych uzdravena.” Pamatujete si tu příhodu? Všichni se snažili, aby ji odvrátili zpátky, ale ona si prodrala cestu a dotkla se lemu Jeho roucha, vrátila se a sedla si.

172 Nyní dobře poslouvejte. A poté, co ON to učinil, co ona to učinila, se Ježíš otočil a řekl: “Kdo se Mne dotkl?”

173 Tu HO apoštol Petr pokáral. Řekl mu něco jako: “Pane, neříkej takové věci. Lidé si budou myslet, že s Tebou něco není v pořádku. Neboť když je žádáš, aby jedli Tvé maso a pili Tvou krev, hned si myslí, že něco není v pořádku. A TY říkáš: ‘Kdo se Mne dotkl?’ Proč? Celé množství lidí se TĚ dotýká!”

174 ON řekl: “Ano, ale JÁ jsem pocítil, že ze Mne vyšla síla.” To byl jiný druh doteku. Nuže, každý ví, že “*moc*” je totéž, jako “síla”. “Zeslábl jsem; síla Mne opustila”.

A ON se rozhlížel po shromáždění, dokud nenašel tu malou ženu a řekl jí o jejím krvotoku. A ona pocítila, že ten krvotok v jejím těle ustal. Je to tak? A ON řekl: “Víra tvá tě uzdravila.”

Řecké slovo “*sozo*” na tomto místě, které znamená obecně “zachránit”, tělesně či duševně, znamená i zde to samé. ON “zachránil”. ON jest. ON jest váš Zachránce.

175 Jestliže to včera byl ON a jednal tak, aby dokázal, že ON, zaslíbený Mesiáš, se nalézá mezi lidmi; jestliže se podle biblického zaslíbení dal poznat? pak bude nyní činit totéž; neměl by snad činit totéž?

176 Říkáte: “Mluvil ON o uzdravování nemocných?” Ano!

V ep. k Židům, v Bibli, z níž jsem četl, se praví, že: “Ježíš Kristus je nyní naším Veleknězem, který má soucit s našimi slabostmi.” Kolik lidí ví, že je to pravda? (Shromáždění říká: “Amen.”) Bible toto říká. “ON je nyní Veleknězem, který má soucit s našimi slabostmi.” Jestliže je ON stejným Veleknězem, jakým byl tehdy, jak bude nyní jednat? Jestliže je stejným Veleknězem, pak bude muset jednat stejným způsobem. Nyní byste mohli. . .

Já nejsem vašim veleknězem. Mohli byste se mně dotknout a byl by to stejný dotek, jako když se dotýkáte vašeho manžela, bratra nebo nějakého jiného člověka.

177 Ale necht’ se vaše víra dotkne Jej a pak pohleďte, co se stane. Jestliže já jsem služebník Boží a řekl jsem vám pravdu, Bůh potvrdí, že to je pravda. A to by byl důkaz toho, že Ježíš Kristus dnes večer žije a je zde. Je to tak? (Shromáždění říká: “Amen.”)

Nyní, mějte víru. Nejprve se budu věnovat jedné straně, jen jedné straně. Věřte. Raději zůstanu zde u mikrofonu, protože jinak by mne neslyšeli.

¹⁷⁸ Někdo právě vzhlíží k Bohu a říká: “Bože, tento člověk mne nezná. Neví o mně nic. Jsem pro něj úplný cizinec. Ale dovol mé víře dotknout se Tebe, Pane. A TY víš, co se se mnou děje, Pane. Víš o mně všechno. TY víš, kdo já jsem, stejně jako jsi věděl, kdo byl Petr, stejně jako jsi věděl, kdo byl Nathanael, jako jsi věděl, co bylo v nepořádku s tou ženou s krvoto-kem. A tento člověk mi říká, že TY jsi ‘tentýž včera, dnes i na věky.’ Pak, Pane, dovol mé víře, aby se TĚ dotkla.”

A jestliže ON to učiní a bezpečně prokáže, že je zde, kolik z vás mu z celého srdce uvěří; jestliže to dokáže na jednom, dvou či třech lidech? (Shromáždění říká: “Amen.”) Bůh vás žehnej!

¹⁷⁹ Nyní to, Otče Bože, spočívá zcela mimo lidské schopnosti. Musela by to být nadpřirozená událost. Proto se modlím, abys mi nyní pomohl, Pane. Jsem ve Tvých rukou. Učiň se mnou, co považuješ za správné. Ve jménu Ježíše. Amen.

¹⁸⁰ Nyní nebuďte nervózní. Prostě pokorně, uctivě řekněte: “Pane, budu Ti sloužit. Mohu-li se dotknout Tvého roucha, tedy mi odpověz skrze tohoto muže. Bude to pro mne důkaz, že mluvil pravdu.” V pořádku?

¹⁸¹ Kolik vás vidělo ten snímek toho Světla? Je to po celé zemi, všude. Věda se tím zabývala a zkoumala to. Nyní je ON právě zde; tentýž, kdo mluvil o “*Manželství a rozvodu*”, tentýž, kdo sestoupil na horu, otrásl pohořím; tentýž, kdo byl v roce 1933 tam dole u řeky; tentýž včera, dnes i navždy. ON je tentýž. (Bratr Branham dělá pauzu.)

¹⁸² Tady je žena, která je si vědoma toho, že se nyní něco stane. Světlo visí právě nad ní. Ona sedí zde, má na sobě zelený svetr, nebo co. Neznám tu ženu. Mám za to, že jsme si navzájem cizími lidmi. To je pravda. Věříš, že Bůh... Potřebuješ něco nutně a věříš, že Bůh mi může zjevit, co tě trápí? A jestliže to učiní, pak budeš vědět, že to musí být nadpřirozená síla, neboť já tě neznám. A to bude muset přijít nadpřirozeným způsobem.

Záleží to na tom, co si o tom myslíš. Můžeš se postavit na stranu kněží a nazývat to “dáblem” nebo se můžeš postavit na stranu věřících a nazvat to “Bůh”. Podle toho, čemu věříš, odtud přijde tvoje odměna.

¹⁸³ Jestliže mi Bůh zjeví tvé trápení, přijmeš Jej jakožto takového, kdo uléčí tvoji bolest? Já tu bolest neznám. Ale víme oba, že se něco děje.

¹⁸⁴ Nyní, nyní dovol, abych ti řekl to jak se cítíš a potom budeš vědět; skutečně hřejivý, líbezný, příjemný pocit. Hledím přímo na to. Je to Světlo, Světlo jantarové barvy, jež visí nad touto ženou.

A ta dáme trpí bolestmi žaludku. Má v žaludku jakýsi nádor. Ona není odtud. (Sestra říká: “Správně.”) Ne. Ty jsi zdaleka, že ano? Tak je to. Jsi z Wisconsinu. Je to tak? Jistě. Nyní jsi uzdravena. Tvoje víra tě uzdravila.

¹⁸⁵ Nyní mi povězte, koho se ta žena dotkla? Já jsem od ní 25 m daleko. Dotkla se Ježíše Krista, Velekněze. Věříte tomu? (Shromáždění říká: “Amen.”)

¹⁸⁶ Hledím na ženu, s níž jsem mluvil. Dívám se přímo na ni, neboť tato žena se velice modlí za jednoho muže. Řekla mi, že měla muže. . . Nikdy mi o něm nic neřekla.

Ale její jméno je paní Waldropová. Přichází z Phoenixu. Ona byla vzkříšena z mrtvých a její lékař přišel s rentgenovým snímkem a ukázal tu rakovinu v srdci. Zemřela v modlitební řadě. Před jakou dobou to bylo, paní Waldropová? Před 18-ti léty; a dnes večer tady sedí jako živé svědectví. Její lékař přišel do shromáždění, přinesl. . . Rekl: “Jak ta žena může žít?” Avšak ona je tady a nemá po tom ani stopy.

¹⁸⁷ Někoho s sebou přivedla a modlí se za něj. On umírá na cukrovku. To jsem věděl. Ale když se modlíš. . . Víš, že nevím, kdo je ten muž, paní Waldropová.

¹⁸⁸ On je z Missouri a jmenuje se pan Cooper. To souhlasí. Nyní věř a můžeš se vrátit domů zdrav, pane. Záleží na tobě, pane, zda tomu budeš věřit.

¹⁸⁹ Zde je žena, která trpí astmatickými obtížemi. Není odtud. Sedí tady v té řadě. Doufám, že pochopí, že je miněna ona. . . Není odtud. Je z Georgie. Paní Mc. Kennypová. Věříš z celého srdce, že tě Bůh uzdraví? Povstaň, prosím, jsi pro mne cizí a jeli to pravda. Ježíš Kristus tě uzdravuje. Věříš?

(Bratr Branham se otáčí ke shromáždění zády.)

¹⁹⁰ Za mnou sedí muž. Má spojení s Bohem. Jaké je jeho přání; narodilo se mu děcko, které má srdeční vadu. A to děcko má na srdci šelest, jak řekl lékař. Ten muž se jmenuje pan Cox. Povstaň pane Cox. “A ON řekl Sáře, která stála za Ním, co si ona myslela.”

(Bratr Branham pokračuje zády ke shromáždění.)

¹⁹¹ Na druhé straně chodby, trochu dál vzadu, je malý otec, který nepřichází odtud, nýbrž z Nového Mexika. Nikdy v životě jsem ho neviděl. Vidím ho nyní před sebou a on je za mnou. Je z Nového Mexika. A ten muž má dceru, o níž je velmi starostliv. To děvče má něco v ústech v nepořádku. Je to. . . S otcem v jejích ústech to není v pořádku. A ten muž se jmenuje pan West. Mohl bys prosím povstat, pane? Jsem pro něj zcela cizí, ale Pán Bůh jeho dítě uzdraví.

¹⁹² Věříš nyní z celého srdce? (Shromáždění říká: “Amen.”) Kolik z vás nyní věří z celého srdce? (“Amen.”) Není tedy snad Ježíš tentýž včera, dnes i na věky? (“Amen.”) Přijímáte HO nyní za

svého Spasitele? Zvedněte svou ruku. (“Amen.”) Věříte v Něho jako ve svého Uzdravova-tele? (“Amen.”)

¹⁹³ Zde, zde se nachází jedna osoba, zmrzačená nebo něco podobného, ležící na nosítkách.

Slyšíš mě přes mikrofon? (Bratr Branham bere do rukou mikrofon a jde až na samý okraj řečniště a hovoří k ženě na nosítkách.) Neznám tě. Jsi toliko ženou, která tady leží. Kdybych tě mohl uzdravit, udělal bych to. Já tě nemohu uzdravit.

(Muž začíná plakat.) Dobrá. Je to jen muž, který se raduje. Jeho dítě bylo uzdraveno.

Neznám tě. Ty jsi žena a já jsem muž. Do-mnívám se, že je to poprvé, co se vidíme v mém životě. Samozřejmě. Tyto lidi . . . ? . . . kteří tě přivedli. Upřímně řečeno, dnes jsi zde poprvé; přinesli tě. Máš za sebou dlouhou cestu. Stín smrti je nad tebou. Máš rakovinu. Není to ochrnutí. Je to rakovina. Lékaři pro tebe nemohou nic víc udělat. To je pravda. Ty jsi jista, že musíš zemřít; tamti lékaři pro tebe již nic nemohou učinit.

¹⁹⁴ Kdysi se nacházeli v Samařské bráně 4 malomocní. A ti si řekli: “Proč zde máme zůstat, dokud nezemřeme?” Neboť všichni umírali hladem a jedli dokonce své vlastní děti. Oni řekli: “Půjdem do nepřátelského tábora Syrských; jestli nás zabijí, tedy zemřeme. A když nás ušetří, budeme žít.” A oni se chopili této šance. A zachránili svou vírou nejen sebe, ale celou jejich skupinu.

¹⁹⁵ Nuže, budeš-li zde takto ležet, zemřeš. Ale ty nejsi žádána, abys šla do nepřátelského tábora jako oni. Ty jsi však zvána do Otcova domu, . . . ? . . .

¹⁹⁶ Umíráš na rakovinu. Nemůžeš žít bez Boha. Ty nejsi z tohoto města. Nejsi ani z okolí. Máš za sebou dalekou cestu. Jsi z Milwaukee. To je pravda. To souhlasí. Já jsem to město viděl. Znáš ho. To souhlasí.

Věříš? Přijmeš nyní Bona za svého Uzdravovatele? Jestliže ano, nehleď na to, jak jsi slabá, jak upoutaná na lůžko. Myslím, že na tvém místě bych ve jménu Ježíše Krista vstal, vzal ta nosítka a šel domů a žil ke cti Boží. Budeš mne poslouchat jakožto Božího proroka? Tedy vstaň a jdi domů. Buď zdráva! Neboj se. Zvedni se z nosítek; Bůh tě uzdraví. Vidíš?

¹⁹⁷ Někdo jí pomozte, aby se mohla zvednout a mohla do ní vejít síla. Věříš Bohu? Tak ji nechte přijmout trochu síly; bude v pořádku. Tak je to, sestro. Tady je ona, ve jménu Pána Ježíše! (Shromáždění se raduje, že sestra nyní stojí.)

Povstaňme a vzdejme dík Bohu. ON je tentýž včera, dnes i na věky! (Shromáždění se velice raduje a oslavuje Boha.)

Jděte a Pán Ježíš Kristus vám žehnej. (Shromáždění pokračuje ve velkém veselí a oslavování Boha.)

KDO JEST MELCHISEDECH? CZH65-0221E

(Who Is This Melchisedec?)

To kázání Bratra Williama Marriona Branhama, vyhlášené v neděli večer, 2L února 1965, v Parkview Junior High School v Jeffersonville, Indiana, U.S.A., bylo přepísané slovo do slova s magnetickéj pasky s angličtiny. To české přeložení bylo vytisknuté v roce 1990.

CZECH

©1990 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org